

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2003

Nr 1169—1194

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1169	Lag om ändring och temporär ändring av lagen om pension för arbetstagare 3943
1170	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare 3956
1171	Lag om ändring och temporär ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden 3957
1172	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden 3959
1173	Lag om ändring av 8 § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare 3960
1174	Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner 3961
1175	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om sjömanspensioner 3965
1176	Lag om ändring och temporär ändring av lagen om pension för företagare 3966
1177	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pension för företagare 3968
1178	Lag om ändring och temporär ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare 3969
1179	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare 3972
1180	Lag om ändring av 24 § lagen om avträdelsepension 3973
1181	Lag om ändring av 43 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare 3974
1182	Lag om ändring av 37 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare 3975
1183	Lag om ändring av 40 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare 3976
1184	Lag om ändring av lagen om statens pensioner 3977
1185	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om statens pensioner 3982
1186	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om statens familjepensioner 3983
1187	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av 4 § lagen om ordnande av pensionsskydd i statliga anställningsförhållanden som varar kortare tid än en månad 3984
1188	Lag om ändring av lagen om kommunala pensioner 3985
1189	Lag om ändring av 1 § lagen om införande av lagen om kommunala pensioner 3989
1190	Lag om ändring av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan 3990
1191	Lag om ändring av 1 och 3 § lagen om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan 4000
1192	Lag om ändring av 7 och 13 § lagen om Folkpensionsanstalten 4001
1193	Lag om ändring av 59 a § folkpensionslagen 4003
1194	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om fortbildning för personalen inom hälsovården 4004

Nr 1169

Lag

om ändring och temporär ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 4 § 3 mom., 4 d § 7 mom., 8 § 4 mom. 3 och 7 punkten, i 10 d § 2 mom. det inledande stycket och 1 punkten samt 4—7 mom., 12 d § 1 mom., 15 b §, 16 § och mellanrubriken före den, 17 och 17 a—17 c §, 18 § och mellanrubriken före den, 19 § 1 mom., 19 c § 5 och 7 mom., 19 d § 1 mom., 21 § 1 och 5 mom. och 21 a § 6 mom. samt *temporärt* 4 § 6 mom., 4 e § 2 mom.,

RP 85/2003
ShUB 26/2003
RSv 105/2003

6 a § 1 mom. och 2 mom. 5 punkten, 7 § 4 mom., 7 d § 1 mom., 7 f § 1 mom. 1 och 5 punkten, 8 § 3 mom. och 12 c § 1 mom.,

av dessa 4 § 3 mom., 4 e § 2 mom., i 10 d § 2 mom. det inledande stycket och 1 punkten samt 4—7 mom., 12 d § 1 mom., 21 § 5 mom. och 21 a § 6 mom. sådana de lyder i lag 375/2001, 4 § 6 mom., 6 a § 1 mom., 7 § 4 mom., 7 d § 1 mom. och 7 f § 1 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 1482/1995, 4 d § 7 mom. sådant det lyder i lag 612/1991, 6 a § 2 mom. 5 punkten och 8 § 3 mom. sådana de lyder i lag 559/1993, 7 f § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 1279/2000, 8 § 4 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 1040/1998, 8 § 4 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 571/1993, 12 c § 1 mom. sådant det lyder i lag 1302/2002, 15 b § sådan den lyder i lag 1730/1991, 17 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1304/1989 och 1167/1996 samt i nämnda lag 1482/1995, 17 a § sådan den lyder i lag 603/1986, 17 b § sådan den lyder i lag 949/1992 och i nämnda lag 375/2001, 17 c § sådan den lyder i lag 33/2002, 18 § sådan den lyder i lagarna 459/1986 och 621/1995, 19 § 1 mom. sådant det lyder i lag 313/1995, 19 c § 5 och 7 mom. sådana de lyder i lag 1331/1999, 19 d § 1 mom. sådant det lyder i lag 835/1996 och 21 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1263/1999, samt

fogas till 3 §, sådan den lyder i lag 356/1997, ett nytt 3 mom., till 10 d §, sådan den lyder i nämnda lag 375/2001, ett nytt 8 mom., varvid de nuvarande 8 och 9 mom. blir 9 och 10 mom., en ny mellanrubrik före 17 § och till lagen nya 17 d—17 k § samt en ny mellanrubrik före 17 k § som följer:

3 §

Arbetsgivaren skall se till att det på varje arbetsplats finns framlagt information om i vilken pensionsanstalt arbetsgivaren anordnat pensionsskydd enligt denna lag för sina arbetstagare.

(280/1966), 24 § lagen om kommunala pensioner (549/2003), 1 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/1966) eller 13 § lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001), om inte något annat följer av förhandlingsförfarandet enligt 10 d § 5 mom.

4 §

Rätt till invalidpension tillkommer en arbetstagare vars arbetsförmåga på grund av sjukdom, lyte eller skada, med beaktande också av den tid som redan förflutit, kan uppskattas vara utan avbrott nedsatt med minst två femtedelar åtminstone ett år. Vid bedömningen av i vilken mån arbetsförmågan är nedsatt beaktas arbetstagarens återstående förmåga att skaffa sig förvärvsinkomster genom sådant tillgängligt arbete som rimligen kan förutsättas av honom eller henne med hänsyn till utbildning, tidigare verksamhet, ålder och boendeförhållanden samt därmed jämförliga andra omständigheter. Vid varierande arbetsförmåga beaktas de årliga inkomsterna. En arbetstagare har likaså rätt till invalidpension när han eller hon, efter det att ett arbetsavtalsförhållande som omfattas av denna lag upphört, för ett senare tjänste- eller arbetsavtalsförhållande beviljats invalidpension enligt 9 § lagen om statens pensioner

Invalidpension betalas, om inte något annat följer av 4 d §, från ingången av den månad som följer närmast på den under vilken rätten till pension uppkommit. Invalidpension beviljas dock inte utan giltigt skäl retroaktivt för längre tid än ett år före den månad som följer närmast efter ansökan om pension. En invalidpension beviljas tills vidare eller i form av i 7 mom. avsett rehabiliteringsstöd för viss tid. En invalidpension dras in eller utbetalningen avbryts från ingången av den kalendermånad som följer efter det att pensionstagaren återfått sin arbetsförmåga i sådan grad att han eller hon inte längre uppfyller villkoren för erhållande av pensionen. Rehabiliteringsstöd kan dessutom dras in, om mottagaren utan giltig orsak har vägrat delta i rehabilitering. Om en invalidpension vars utbetalning avbrutits dras in, dras pensionen in från och med tidpunkten för avbrytandet. När en mottagare av invalidpension uppnår den ålder som berättigar till ålderspension, ändras invalidpensionen till ålderspension.

4 d §

Utbetalas invalidpension enligt 19 b § 5 mom. som ett engångsbelopp, skall på invalidpensionen inte tillämpas det som bestäms ovan i denna paragraf.

4 e §

En arbetstagare enligt 1 mom. har rätt att efter fyllda 58 år få individuell förtidspension också när han eller hon, efter det att ett arbetsavtalsförhållande som omfattas av denna lag har upphört, för ett senare tjänste- eller arbetsavtalsförhållande beviljats individuell förtidspension enligt 9 c § lagen om statens pensioner, 33 § lagen om kommunala pensioner, 1 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § lagen om Folkpensionsanstalten, om inte något annat följer av 10 d § 5 mom.

6 a §

Om arbetsoförmågan har börjat innan 360 dagar har förflutit efter att arbetsavtalsförhållandet upphörde, skall även tiden mellan arbetsoförmågans början och pensionsåldern (*återstående tid*) räknas såsom till pension berättigande tid när den invalidpension som beviljas på grundval av detta arbetsavtalsförhållande fastställs. En förutsättning är dock att arbetstagaren under det år då arbetsoförmågan började och de omedelbart föregående tio kalenderåren i minst 12 månader har haft sådant förvärvsarbete som berättigar till grundpension enligt 8 § 4 mom. och skall försäkras i Finland. När ovan nämnda tid om 12 månader räknas ut betraktas såsom till pension berättigande tid en sådan kalendermånad under vilken arbetstagaren har haft sådana inkomster som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, dock under förutsättning att inkomsterna för hela kalenderåret uppgår till minst det belopp som nämns i lagens 5 § 2 mom. En kalendermånad under vilken arbetstagaren har haft sådana inkomster som avses i lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985) beaktas på motsvarande sätt, om inkomsterna för hela

kalenderåret uppgår till minst det belopp som nämns i den sistnämnda lagens 3 § 2 mom.

Vid beräkandet av de 360 dagar som avses i 1 mom. beaktas inte de dagar då arbetstagaren

5) har fått rehabiliteringspenning enligt en lag eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. eller enligt lagen om rehabiliteringspenning eller ersättning för inkomstbortfall enligt rehabiliteringsbestämmelserna inom olycksfalls- eller trafikförsäkringen, eller

7 §

Då pensionslönen räknas ut beaktas dock inte den tid för vilken arbetstagaren har varit berättigad till heffektiv pension enligt 6 § 1 mom. och inte heller tiden efter det att arbetstagaren har fyllt 65 år. Om ett arbetsavtalsförhållande har avslutats enligt 2 § 5 mom., anses det dock vid tillämpningen av denna paragraf att arbetsavtalsförhållandet har fortgått utan avbrott, ifall pensionens belopp före samordningen enligt 8 § 1 mom. blir större om det räknas ut på detta sätt.

7 d §

Om det av arbetstagarens eller förmånstagarrens uppgifter framgår att pensionslönen i arbetstagarens eller förmånslåtarens arbetsavtalsförhållande som omfattas av denna lag, av något undantagsskäl som yppat sig högst tio år före pensionsfallet är lägre än hans eller hennes enligt 9 § justerade pensionslön i samma arbetsavtalsförhållande, innan ett sådant skäl yppade sig, under så lång tid att den större lönen kunde anses såsom stabiliserad, och om denna omständighet har en inverkan om minst 20 procent på helhetspensionsskyddet, anses såsom pensionslön i detta arbetsavtalsförhållande den genomsnittliga arbetsförtjänst som arbetstagaren hade haft om nämnda skäl inte hade funnits.

7 f §

Annan pension än deltidspension höjs med ett arbetspensionstillägg, om arbetstagaren har fått

1) inkomstrelaterad dagpenning med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa antingen såsom i nämnda lag avsedd löntagare eller såsom i 1 kap. 6 § 2 mom. i nämnda lag avsedd företagare, dock inte om arbetstagaren har fått i 5 kap. 12 i nämnda lag avsedd dagpenning som grundar sig på tilläggsförsäkring,

5) rehabiliteringspenning enligt en lag eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. i denna lag eller enligt lagen om rehabiliteringspenning eller ersättning för inkomstbortfall enligt rehabiliteringsbestämmelserna inom olycksfalls- eller trafikförsäkringen, dock inte om rehabiliteringspenningen har betalats som tillägg till pensionen.

8 §

Om en arbetstagare inte har rätt till grundpension som omfattar minst ett år till pension berättigande tid, skall såsom samordningsgrund användas den högsta pensionslön eller arbetsinkomst som ligger till grund för grundpensionen. Är en arbetstagare utan avbrott under en tid av minst ett år samtidigt sysselsatt i två eller flera till i 4 mom. nämnd grundpension berättigande arbetsavtals- eller tjänsteförhållanden eller i företagareverksamhet, sammanräknas motsvarande pensionslöner och arbetsinkomster när samordningsgrunden fastställs. Om en arbetstagare omedelbart före pensionsfallet på grund av ett tidigare pensionsfall har fått grundpension eller annan därmed jämförbar, på arbetsavtals- eller tjänsteförhållande grundad pension, och har han eller hon samtidigt under minst tre år stått i sådant arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller bedrivit sådan företagareverksamhet som berättigar till grundpension enligt 4 mom., läggs vid bestämmandet av samordningsgrunden till pensionslönen eller arbetsinkomsten i nämnda arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller företagareverksamhet 10/6 av den tidigare pensionen. Beträffande tillämpningen av detta moment på arbetsavtalsförhållanden som omfattas av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden eller lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbets-

tagare gäller dock vad som bestäms i dessa lagar.

De grundpensioner som skall beaktas vid samordningen är följande på arbets- och tjänsteförhållande samt företagareverksamhet grundade ålders- och invalidpensioner:

3) pension i enlighet med det i lagen om kommunala pensioner eller lagen om införande av lagen om kommunala pensioner (550/2003) föreskrivna grundpensionsskyddet;

7) med stöd av 13 § lagen om Folkpensionsanstalten beviljad pension i enlighet med grundpensionsskyddet;

10 d §

Om en arbetstagare har omfattats av pensionsskydd såväl enligt en pensionslag för den privata sektorn som enligt en lag som avses i 8 § 4 mom. 3, 4, 7 eller 8 punkten (*pensionslagar för den offentliga sektorn*) och om pensionsskydd i enlighet med minimivillkoren vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade ordnats för honom eller henne i en pensionsanstalt inom den privata sektorn, skall denna pensionsanstalt (*sista pensionsanstalt*)

1) ge en beslutssammanställning som upp- tar pensionsanstaltens beslut enligt 1 mom. samt beslut av de pensionsanstalter (*pensionsanstalter inom den offentliga sektorn*) som sköter pensionsskydd enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn och motsvarande familjepensionsskydd, och

Dock gäller att om den återstående tiden eller motsvarande förtjänst beaktas på någon annan grund än arbetstagarens sista arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller företagareverksamhet när pensionens belopp räknas ut, är sista pensionsanstalt utan hinder av 1—3 mom. den pensionsanstalt inom den privata eller den offentliga sektorn där pensionsskyddet för den återstående tiden eller motsvarande pensionsskydd har ordnats.

Om en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn i egenskap av sista pensionsanstalt avgör en arbetstagares rätt till invalidpension

eller individuell förtidspension med stöd av 9 § 1 mom. a- eller b-punkten eller 9 c § lagen om statens pensioner, 24 § 1 mom. 1 punkten eller 33 § lagen om kommunala pensioner, 1 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § lagen om Folkpensionsanstalten och om den månatliga pensionen från en pensionsanstalt inom den privata sektorn är större än tre gånger det belopp som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten, skall pensionsanstalten inom den offentliga sektorn före beslutet begära att pensionsanstalten inom den privata sektorn ger en bedömning av arbetstagarens arbetsförmåga. Om pensionsanstalten inom den privata sektorn och den sista pensionsanstalten då är av olika åsikt om arbetstagarens arbetsförmåga, tillämpas inte på pensionen vad som i sista meningen i 4 § 3 mom. föreskrivs om rätten till invalidpension, vad som i 4 e § 2 mom. föreskrivs om rätten till individuell förtidspension eller vad som i 3 mom. ovan föreskrivs om sista pensionsanstalt.

En pensionsanstalt inom den privata eller den offentliga sektorn som betalar pension eller avträdelsetöd betraktas som sista pensionsanstalt även när pensionstagaren beviljas annan ny pension än invalidpension. En pensionsanstalt som betalar arbetslöshets- eller deltidspension betraktas dock som sista pensionsanstalt när pensionstagaren beviljas invalidpension, om inte något annat följer av 7 mom.

Om den återstående tiden eller motsvarande förtjänst skall eller borde beaktas i pensioner både enligt pensionslagarna för den privata sektorn och enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn när pensionsbeloppet räknas ut eller om ny pension beviljas efter en sådan pension, tillämpas inte vid behandlingen av pensionen vad som i 2—5 mom. föreskrivs om sista pensionsanstalt. Detta förfarande tillämpas också när deltidspension beviljas samtidigt i enlighet med både en pensionslag för den privata sektorn och en pensionslag för den offentliga sektorn. På behandling av familjepension tillämpas dock vad som i 2—5 bestäms om sista pensionsanstalt, trots att den återstående tiden eller motsvarande förtjänst skall beaktas i familjepensioner både enligt pensionslagarna för

den privata sektorn och enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn när pensionsbeloppet räknas ut.

Pensionsanstalter inom arrangeringen med sista pensionsanstalt kan komma överens om att arrangeringen med sista pensionsanstalt skall iaktas även i de situationer som avses i 6 och 7 mom. Pensionssökanden skall underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

12 c §

För täckande av det ansvar och de kostnader som beaktandet av arbetslöshets- och utbildningstid förorsakar pensionsanstalter som bedriver i denna lag och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden nämnd verksamhet, den i lagen om sjömanspensioner nämnda sjömanspensionskassan, den i lagen om kommunala pensioner nämnda kommunala pensionsanstalten samt kyrkans centralfond, som bedriver i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan nämnd verksamhet, skall den i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) avsedda arbetslöshetsförsäkringsfonden inom en tid som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet årligen till pensionsskyddscentralen betala en försäkringspremie vars storlek ministeriet fastställer så att den enligt uppskattning motsvarar 80 procent av det belopp som skulle erhållas, om för dagar som motsvarar i 7 f § 1 mom. 1—4 punkten nämnd förmån skulle betalas en mot medelpremien enligt denna lag svarande premie. I den genomsnittliga försäkringspremien beaktas härvid inte den del av försäkringspremien som tas ut för pensionsskyddscentralens kreditförsäkring. Som lön som ligger till grund för försäkringspremien används den arbetsförtjänst som uppskattas motsvara den genomsnittliga lön som ligger till grund för den förmån som avses i 7 f § 1 mom. 1 punkten. På gemensam framställning av pensionsskyddscentralen och arbetslöshetsförsäkringsfonden får social- och hälsovårdsministeriet bestämma att förskott skall betalas på ovan nämnd försäkringspremie.

12 d §

Har en pensionsanstalt i egenskap av sådan

sista pensionsanstalt som avses i 10 d § 2 mom. betalt ut pensioner eller familjepensioner enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 3, 4, 7 eller 8 punkten, skall pensionskyddscentralen driva in och gottgöra pensionsanstalten dessa pensionskostnader samt ränta senast under det kalenderår som följer på utbetalningsåret. Förskott kan också tas ut för ändamålet. Pensionskostnaderna drivs in och gottgörs enligt vad pensionskyddscentralen och pensionsanstalterna inom den offentliga sektorn närmare avtalar särskilt om saken.

15 b §

Har en arbetsgivare anordnat pensionskyddet för sina arbetstagare enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden eller lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, fastän denna lag borde ha tillämpats på arbetsavtalsförhållandet, skall pensionsarrangemanget rättas räknat från ingången av kalenderåret före det under vilket pensionsanstalten har meddelat arbetsgivaren rättelsen. Pensionskydd som för tid före denna tidpunkt har anordnats enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden eller lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare förblir i kraft. Arbetstagarens pension bestäms dock enligt denna lag. Pensionsbelopp som har betalats ut enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden eller lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare skall anses som delbetalningar av pensionen.

Hörande av vittnen

16 §

Pensionsanstalterna och pensionskyddscentralen har rätt att på eget initiativ eller på anhållan av den som saken gäller för utredning av ett ärende som är under behandling låta höra vittnen vid en allmän underrätt.

Erhållande, hemlighållande och utlämnande av uppgifter

17 §

Arbetsgivaren är skyldig att till pensions-

anstalterna och pensionskyddscentralen lämna ut namn, personbeteckning, datum när anställningen började och när den slutade samt löne- och tjänstgöringstidsuppgifter om sina anställda i arbetsavtalsförhållanden enligt denna lag. Dessutom är arbetsgivaren skyldig att till pensionsanstalterna och pensionskyddscentralen lämna ut uppgifter om de anställningar som fortgår vid kalenderårets slut samt om övriga faktorer som påverkar arbetsgivarens skyldighet att teckna försäkring och försäkringspremien. Närmare bestämmelser om de ovan avsedda uppgifterna och utlämnandet av dessa utfärdas genom förordning av statsrådet. Om arbetsgivaren underlåter att lämna de ovan avsedda uppgifterna eller gör det senare än vad som bestäms i statsrådets förordning, kan pensionsanstalten påföra arbetsgivaren en skälig försäkringspremie förhöjd till högst det dubbla beloppet.

Utöver det som bestäms i 1 mom. är arbetsgivaren skyldig att på begäran lämna pensionsanstalterna, pensionskyddscentralen och en besvärinstans som avses i denna lag de uppgifter om arbetstagarens arbete och arbetsförhållanden samt övriga motsvarande uppgifter som kan fås av arbetsgivaren och som är nödvändiga för avgörandet av ett försäkrings-, pensions- eller förmånsärende eller som annars är nödvändiga vid verkställigheten av uppdrag enligt denna lag.

Då arbetsgivaren ombes lämna uppgifter som behövs för behandlingen av arbetstagarens pensions- eller rehabiliteringsärende, får till arbetsgivaren utan arbetstagarens samtycke lämnas endast de sekretessbelagda uppgifter om arbetstagaren som är nödvändiga för att precisera de uppgifter som behövs vid beslutsfattandet i de nämnda ärendena.

Pensionsanstalterna och pensionskyddscentralen har rätt att i arbetsgivarens handlingar granska riktigheten av de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. De har också rätt att få handräckning av polisen och övriga myndigheter för att få de ovan avsedda uppgifterna.

17 a §

Pensionsanstalterna, pensionskyddscentralen och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att utan hinder av sekretessbestäm-

melserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter

1) av en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring och av myndigheter och andra instanser på vilka tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) få de uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ett försäkrings-, pensions- eller förmånsärende eller som annars är nödvändiga enligt denna lag eller enligt överenskommelser om social trygghet som är bindande för Finland eller vid utförandet av uppdrag som föreskrivits i internationella rättsakter om social trygghet,

2) av läkare och andra yrkesutbildade personer som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) och av sådana verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården som avses i 2 § 4 punkten lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) samt av den som verkställer rehabilitering och av andra verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården, socialserviceproducenter eller vårdinrättningar på begäran få utlåtanden och övriga nödvändiga uppgifter om den pensions- eller förmånsökandes journalhandlingar, rehabilitering, hälsotillstånd, vård samt arbetsförmåga, om sökanden inte själv lämnar dessa uppgifter.

Pensionsskyddscentralen har på det sätt som avses i det inledande stycket i 1 mom. dessutom rätt att

1) av dem som beviljat förmåner få de uppgifter om i 6 a § 2 mom. avsedda förmåner som arbetstagaren beviljats och som behövs för fastställandet av pensionsgrundande rätt till återstående tid samt de uppgifter om i 7 f § 1 mom. avsedda förmåner som arbetstagarna beviljats och som behövs för fastställandet av arbetspensionstillägget; de uppgifter som behövs för fastställandet av arbetspensionstillägget skall på det sätt pensionskyddscentralen bestämmer lämnas till pensionskyddscentralen för varje kalenderår före utgången av maj följande år eller före en annan med pensionskyddscentralen överenskommen tidpunkt,

2) förutom av pensionsanstalterna också av landskapet Åland, Folkpensionsanstalten, Statskontoret, Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Trafikförsäkringscentralen,

försäkringsbolag som sköter lagstadgad olycksfalls- och trafikförsäkring, Försäkringsbranschens Rehabilitering rf samt övriga myndigheter och inrättningar inom socialförsäkringen få de personuppgifter och övriga uppgifter om det pensionskydd och övriga socialskydd som dessa instanser sköter och som behövs för att fullgöra de uppdrag som nämns i 14 § 1 mom. 6 punkten.

17 b §

Den som ansöker om pension skall lämna pensionsanstalten de uppgifter som är nödvändiga för behandlingen och avgörandet av pensionsärendet.

Den som får invalidpension skall underrätta pensionsanstalten om att han eller hon återfått arbetsförmågan och att rehabiliteringen avbrutits samt den som får individuell förtidspension som beviljats som invalidpension att han eller hon börjar förvärvsarbete.

Den som får arbetslöshetspension skall underrätta pensionsanstalten om

1) sin vistelse utomlands eller något annat liknande skäl till att han eller hon inte kan ta emot arbete,

2) att han eller hon börjar förvärvsarbete och att förvärvsinkomsten motsvarar minst det belopp som nämns i 4 c § 4 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare, och

3) att han eller hon vägrar ta emot ett av arbetskraftsmyndigheten anvisat i 4 c § 1 mom. 3 punkten lagen om pension för arbetstagare angivet fortlöpande arbete som varar minst en månad.

Den som får deltidspension är skyldig att underrätta pensionsanstalten om

1) förändringar i sina arbetstidsarrangemang, om den genomsnittliga arbetstiden per vecka samtidigt förändras,

2) andra än kollektivavtalsenliga löneförhöjningar,

3) att ett arbetsavtalsförhållande eller företagsverksamhet upphör eller att ett nytt förhållande eller ny verksamhet inleds,

4) förändringar i företagsverksamheten, och

5) att en ny arbetspension börjar löpa.

Den som får efterlevandepension är skyldig att underrätta pensionsanstalten om han eller hon har ingått äktenskap. Om ett barn som får

barnpension ges som adoptivbarn till någon annan än förmånslåtarens efterlevande make eller dennes make, är barnets adoptivföräldrar skyldiga att underrätta pensionsanstalten om adoptionen.

Oberoende av pensionstagarens underrättelseskyldighet enligt 2—5 mom. kan pensionsanstalten kräva en utredning av pensionstagaren angående omständigheter som nämns i 2—5 mom. samt om andra liknande omständigheter som påverkar pensionens belopp och pensionsrätten, om det finns skäl att misstänka att det har skett förändringar i dessa omständigheter. Har pensionstagaren inte tillställt pensionsanstalten dessa utredningar inom en av pensionsanstalten utsatt skälig tid, kan ärendet avgöras på basis av tillgängliga uppgifter.

17 c §

Pensionsanstalterna, pensionsskyddscentralen och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att avgiftsfritt få de uppgifter som de enligt denna lag har rätt att få. Om de i 17 a § avsedda uppgifterna behövs i en viss form och detta förorsakar den som lämnar ut uppgifterna betydande tilläggskostnader, skall kostnaderna dock ersättas. Dessutom har en yrkesutbildad person som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården rätt att få skälig ersättning för utlåndan som ges på basis av den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 17 a § 1 mom. 2 punkten.

17 d §

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten i fråga om pensionsanstaltens och pensionsskyddscentralens handlingar och verksamhet till den del som bestäms i 4 § 2 mom. i nämnda lag, om inte något annat anges i denna eller i någon annan lag. På verkställigheten av denna lag tillämpas inte 18 kap. 6, 6 b och 6 c § lagen om försäkringsbolag (1062/1979), 132, 132 a och 132 c § lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och inte heller 165, 165 a och 165 c § lagen om försäkringskassor (1164/1992).

På sekretessen i fråga om handlingar som erhållits eller uppgjorts vid utförandet av uppdrag som föreskrivs i denna lag eller

uppdrag som hänför sig till verkställandet av denna lag och på uppgifter i dessa handlingar samt i fråga om tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande av uppgifter som erhållits vid utförandet av dessa uppdrag tillämpas 22—24 och 35 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet också när det inte är fråga om handlingar och uppgifter som upprättats eller erhållits för uppdrag som hör till utövandet av offentlig makt enligt 4 § 2 mom. i nämnda lag. Beträffande utlämnande av uppgifter gäller härvid i tillämpliga delar vad som bestäms i 7 kap. i nämnda lag.

Utöver det som i 24 § 1 mom. 20 punkten lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet bestäms är också sådana handlingar och uppgifter sekretessbelagda som grundar sig på verkställigheten av denna lag och som gäller arbetsgivarens ekonomiska ställning.

17 e §

Pensionsanstalterna och pensionsskyddscentralen skall på arbetstagarens begäran till honom eller henne lämna ut de uppgifter pensionsanstalten eller pensionsskyddscentralen har om arbetstagarens rätt till pension. Angående en parts rätt att få information, rätt att ta del av en handling som gäller parten själv samt rätt att kontrollera sådana uppgifter om sig själv som införts i ett register gäller i övrigt det som bestäms särskilt.

Pensionsanstalterna har rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, för arbetsgivarens bokföring och för fastställandet av försäkringspremier som orsakas av förmåner beviljade enligt denna lag lämna uppgifter om en förmån enligt denna lag som arbetstagaren beviljats och om dess belopp samt för ovan nämnda ändamål också lämna övriga nödvändiga uppgifter till den arbetsgivare hos vilken den som erhållit förmånen är anställd eller på basis av vars arbetsavtalsförhållande ansvaret för pensioner och rehabiliteringspenning bestäms enligt denna lag.

17 f §

Utöver det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har pensionsanstalterna och pensionsskyddscen-

tralen rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till ett livförsäkringsbolag, en pensionskassa eller en pensionsstiftelse som sköter tilläggspensionsskyddet får för den löpande skötseln av annat pensionsskydd enligt denna lag än frivilligt gruppstilläggspensionsskydd som avses i 11 § 1 mom. utlämnas arbetstagarnas namn- och adressuppgifter, personbeteckningar, uppgifter om pensionernas belopp och de faktorer som påverkar pensionens belopp samt övriga nödvändiga uppgifter för ändamål som nämns i denna punkt,

2) till ett livförsäkringsbolag, en pensionskassa eller en pensionsstiftelse får för avtalande av villkoren för nytt gruppstilläggspensionsskydd utlämnas arbetstagarnas namn- och adressuppgifter, personbeteckningar, uppgifter om pensionernas belopp och om de faktorer som påverkar pensionens belopp samt övriga nödvändiga uppgifter för ändamål som nämns i denna punkt, om tilläggspensionsskyddet avslutas på arbetsgivarens initiativ och ersätts med motsvarande nytt tilläggspensionsskydd; den som ger den nya tilläggspensionsförsäkringen skall härvid förete utredning för pensionsskyddscentralen om att det nya tilläggspensionsskyddet innebär ersättande av tidigare tilläggspensionsskydd med nytt pensionsskydd,

3) till ett livförsäkringsbolag, en pensionskassa eller en pensionsstiftelse får för fastställande av tilläggspensionsskyddet och kostnaderna för det utlämnas uppgifter om arbetstagarnas arbetsavtalsförhållanden, pensionsrätt, ålders- och könsfördelning och om de faktorer som påverkar pensionens belopp samt, för fastställande av tilläggspensionsskyddets slutliga innehåll, arbetstagarnas namn- och adressuppgifter, personbeteckningar, uppgifter om pensionernas belopp och om de faktorer som påverkar pensionens belopp samt övriga nödvändiga uppgifter för ändamål som nämns i denna punkt; en förutsättning för utlämnande av preciserade personuppgifter är dock att livförsäkringsbolaget, pensionskassan eller pensionsstiftelsen har sett till att de arbetstagare som omfattas av tilläggspensionsarrangemanget, efter att

försäkringsavtalet eller pensionsarrangemanget godkänts, har fått behövlig utredning om livförsäkringsbolagets, pensionskassans eller pensionsstiftelsens möjlighet att få de nödvändiga uppgifterna och att arbetstagaren inte uttryckligen avsäger sig tilläggspensionsarrangemanget eller förbjuder utlämnandet av uppgifter,

4) till vederbörande myndighet och organ får utlämnas uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt en överenskommelse om social trygghet som är bindande för Finland eller en internationell rättsakt om social trygghet,

5) uppgifter om pension, pensionsrätt eller försäkring som erhållits från en pensionsanstalt som sköter verkställandet av i 8 § 4 mom. 3—5 och 7—9 punkten nämnda lagar och pensionsstadgor får utlämnas till Folkpensionsanstalten eller en annan sådan mottagare som har rätt att få dessa uppgifter med stöd av lag,

6) till ett ministerium, skatteförvaltningen och anstalter eller sammanslutningar som har hand om det lagstadgade socialskyddssystemet och som administrerar socialskyddsförmåner som påverkas av en förmån enligt denna lag får i fråga om en person som erhållit en förmån enligt denna lag utlämnas personbeteckning och övriga identifieringsuppgifter, uppgifter om utbetalade förmåner, uppgifter om arbetsgivaren och andra härmed jämförbara uppgifter som är nödvändiga för samkörning av personuppgifter för att utreda brott och missbruk som riktar sig mot socialskyddet och för någon annan övervakningsåtgärd av engångsnatur, samt till polis- och åklagarmyndigheterna ovan nämnda uppgifter, som är nödvändiga för att utreda brott och väcka åtal; dock inte uppgifter om hälsotillståndet i situationer enligt detta lagrum eller uppgifter som avser att beskriva grunderna för en persons behov av socialvård,

7) till skatteförvaltningen får utlämnas de uppgifter som den behöver för uppfyllandet av den övervakningsskyldighet som föreskrivs i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om det finns skäl att misstänka att arbetsgivaren inte har fullgjort sin innehållningsskyldighet,

8) till en registeransvarig som bedriver kreditupplysningsverksamhet får utlämnas

uppgifter om en enligt denna lag utsökningsbar försäkringspremiefordran hos arbetsgivaren.

I de fall som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten får pensionsanstalten lämna ut uppgifterna endast på det villkoret att pensions-skyddscentralen har gett tillstånd därtill.

Pensions-skyddscentralen har på det sätt som avses i det inledande stycket i 1 mom. dessutom rätt

1) att till arbetstagarnas grupplivförsäkringspool, som med fullmakt av livförsäkrings- och olycksfallsförsäkringsbolagen sköter ersättningsverksamheten i fråga om arbetstagarnas grupplivförsäkring, och till lantbruksföretagarnas pensionsanstalt lämna ut namn, personbeteckning och dödsdatum för arbetstagare som haft en anställning som omfattas av denna lag och som avlidit före 65 års ålder, arbetstagarnas förmånstagares namn och personbeteckningar samt övriga motsvarande uppgifter som behövs när det avgörs huruvida förutsättningarna för beviljande av grupplivförsäkringens försäkringssumma uppfylls; motsvarande uppgifter har pensions-skyddscentralen rätt att lämna ut också till Statskontoret och den kommunala pensionsanstalten för behandling av ekonomiskt stöd motsvarande grupplivförsäkring,

2) att lämna ut uppgifter som den fått med stöd av 17 och 17 a § till de pensionsanstalter som sköter verkställandet av i 8 § 4 mom. 3—5 och 7—9 punkten nämnda lagar och pensionsstadgor och som med stöd av lag har rätt att få dessa uppgifter av arbetsgivaren, av en instans som nämns i 17 a § eller av pensions-skyddscentralen.

Pensionsanstalterna och pensions-skyddscentralen skall i och för utlämnandet av sådana uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten och 3 mom. 2 punkten komma överens med de pensionsanstalter som sköter verkställandet av i 8 § 4 mom. 3—5 och 7—9 punkten nämnda lagar och pensionsstadgor om vad som kan vidareutlämnas ur de uppgifter som avses ovan och till vem de kan vidareutlämnas.

17 g §

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag och dess ombud har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begräns-

ningar som gäller erhållande av uppgifter till ett annat företag som hör till samma i 14 b kap. lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsgrupp eller i 18 kap. 6 b § 2 mom. lagen om försäkringsbolag avsedda ekonomiska sammanslutning lämna ut sådana uppgifter som omfattas av tystnadsplikten och som är nödvändiga för skötseln av uppgifterna enligt denna lag.

Utöver det som bestäms i 1 mom. kan arbetspensionsförsäkringsbolaget till ett annat företag som avses i 1 mom. lämna ut de uppgifter som behövs för kundbetjäning, skötseln av kundförhållanden och annan kundhantering. Sådana uppgifter är arbetsgivarens eller företagarens namn, personbeteckning, företags- och organisationsnummer eller kundbeteckning, uppgifter som behövs för kontakter, uppgifter om företagets ägandeförhållanden och försäkringsarrangemang och lönesumman samt sådana uppgifter i anslutning till kundhanteringen som jämföras med dessa uppgifter.

Vad som i denna lag bestäms om skyldigheten att iaktta sekretess och brott mot den gäller också dem som har fått en sekretessbelagd uppgift på grundval av denna paragraf.

17 h §

Den som lämnar uppgifter vidare med stöd av 17 f och 17 g § ansvarar för att innehållet i de uppgifter som lämnas ut motsvarar de uppgifter som den som lämnar ut uppgifterna fick av den som gav dem.

Innan uppgifter lämnas vidare med stöd av 17 f § skall den som lämnar ut uppgifterna försäkra sig om att den som tar emot uppgifterna har rätt enligt lag att få de utlämnade uppgifterna av den som har gett dem till den som lämnar ut uppgifterna.

17 i §

Pensions-skyddscentralen och, med dess samtycke, pensionsanstalterna har, utöver det som bestäms i 29 § 3 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, rätt att öppna en teknisk anslutning

1) för en sammanslutning eller inrättning som verkställer lagstadgad socialförsäkring till sådana uppgifter i sina personregister som sammanslutningen eller inrättningen med

stöd av denna eller en annan lag har rätt att få för verkställigheten av sina uppgifter,

2) för myndigheter eller organ som nämns i 17 f § 1 mom. 4 och 5 punkten för utlämnande av uppgifter som avses i dessa punkter,

3) för försäkringsbolag som idkar frivillig pensionsförsäkring som avses i 96 § inkomstskattelagen (1535/1992) till sådana uppgifter i sina register som är nödvändiga för att utreda avdrag i beskattningen på basis av frivillig pensionsförsäkringspremie,

4) för ett livförsäkringsbolag, en pensionskassa eller en pensionsstiftelse för utlämnande av uppgifter som avses i 17 f § 1 mom. 1—3 punkten.

Pensionsskyddscentralen har utöver det som bestäms i 1 mom. rätt att öppna en teknisk anslutning för de i 17 f § 3 mom. 1 och 2 punkten nämnda instanserna för lämnandet av uppgifter som avses i dessa punkter.

En teknisk anslutning får dock öppnas för utlämnande av uppgifter som avses i 17 f § 1 mom. 5 punkten och 3 mom. 2 punkten endast om därom kommits överens enligt 17 f § 4 mom.

Med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av denna paragraf får även hämtas sekretessbelagda uppgifter utan samtycke av den vars intressen sekretessen är avsedd att skydda. Om det dock är fråga om en teknisk anslutning som öppnats med stöd av 1 mom. 3 punkten, får sekretessbelagda personuppgifter med hjälp av den hämtas endast med samtycke av personen i fråga.

Innan en teknisk anslutning öppnas skall den som begär uppgifter förete en utredning för den som öppnar anslutningen om att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

17 j §

Pensionsanstalten skall på förhand på lämpligt sätt informera pensionssökanden om var uppgifter om denne finns att få och vart uppgifterna i regel kan lämnas ut.

Straffbestämmelser

17 k §

En arbetsgivare eller dennes företrädare som uppsåtligen underlåter att sköta försäk-

ringsskyldigheten enligt denna lag eller till någon som handhar uppdrag enligt denna lag lämnar felaktiga uppgifter som är nödvändiga enligt denna lag och som påverkar försäkringspremien eller vägrar att lämna ut dessa uppgifter eller uppsåtligen felaktigt innehåller arbetstagarens pensionsavgift som avses i 12 b § 1 mom. skall, om inte gärningen med hänsyn till sin menlighet och skadlighet samt andra omständigheter som har samband med den, bedömd som en helhet är ringa eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *brott mot arbetsgivarens skyldigheter enligt lagen om pension för arbetstagare* dömas till böter.

En arbetsgivare eller dennes företrädare som i andra fall än de som avses i 1 mom. uppsåtligen underlåter att lämna uppgifter enligt denna lag eller uppsåtligen lämnar felaktiga uppgifter skall, om inte gärningen med hänsyn till sin menlighet och skadlighet samt andra omständigheter som har samband med den, bedömd som en helhet är ringa eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *brott mot skyldigheten att lämna uppgifter enligt lagen om pension för arbetstagare* dömas till böter.

I denna paragraf avses med arbetsgivare den som låter utföra arbete i ett arbetsavtalsförhållande eller därmed jämförbart anställningsförhållande samt den som faktiskt utövar den beslutanderätt som hör till arbetsgivaren. Med arbetsgivarens företrädare avses en medlem i ett lagstadgat eller annat beslutande organ hos en juridisk person som är arbetsgivare samt den som i arbetsgivarens ställe leder eller övervakar arbetet.

Till straff för ett förfarande som är straffbart enligt denna paragraf döms den mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider. Vid bedömningen av detta skall beaktas dennes ställning, arten och omfattningen av hans uppgifter och befogenheter samt även i övrigt hans andel i att den lagstridiga situationen uppkommit eller fortgått.

Återkrav av förmån och kvittning

18 §

Om en person har fått en i denna lag avsedd förmån till ett större belopp än vad han eller

hon haft rätt till, skall den förmån som betalats utan grund krävas tillbaka.

Återkrav av en förmån som betalats utan grund kan lämnas helt eller delvis därhän om detta kan anses skäligt och om utbetalningen av förmånen inte kan anses vara en följd av förmånstagarens eller dennes företrädares svikliga förfarande eller om det belopp som skall krävas tillbaka är obetydligt.

En förmån som betalats utan grund får även återkrävas genom kvittning mot framtida pensionsposter. Från den pensionspost som i varje enskilt fall skall utbetalas får dock inte utan pensionstagarens medgivande dras av mer än en sjättedel av den del av pensionsposten som återstår sedan på denna har verkställts förskotts innehållning med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller uppburits källskatt med stöd av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978).

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också när en pensionsanstalt i egenskap av pensionsanstalt inom den privata sektorn eller sådan sista pensionsanstalt som avses i 10 d § 2 mom. utan grund har betalt ut förmåner enligt pensionslagar för den privata sektorn. Till den del den sista pensionsanstalten utan grund har betalt ut förmåner enligt pensionslagar för den offentliga sektorn, fattas återkravsbeslutet av den aktuella pensionsanstalten inom den offentliga sektorn enligt vad som föreskrivs i den lag som gäller den. Den sista pensionsanstalten skall dock ge en beslutssammanställning över de förmåner som återkrävs samt återkräva beloppet. Om den sista pensionsanstalten sköter återkravet genom kvittning enligt 3 mom., skall såsom den pensionspost som avses där betraktas det sammanlagda beloppet av de pensionsposter som den sista pensionsanstalten skall betala.

19 §

En avgift som med stöd av denna lag fastställts av en pensionsanstalt eller pensionsskyddscentralen samt en på avgiften för tiden för betalningsdröjsmål beräknad årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982) får utsökas utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg (367/1961).

19 c §

Om kommunen eller samkommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en pensionsberättigad, skall pensionsanstalten på yrkande av kommunen eller samkommunen till kommunen eller samkommunen betala den pension som den pensionsberättigade har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård, för att användas på det sätt som föreskrivs i 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992).

I de fall som avses i 1—6 mom. utbetalas pensionen till arbetsgivaren, arbetslöshetskassan, Folkpensionsanstalten, det organ som avses i 4 mom., kommunen eller samkommunen likväl endast under förutsättning att meddelandet om utbetalning av pensionen har gjorts till pensionsanstalten minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

19 d §

Försenas utbetalningen av pension eller en annan förmån som avses i denna lag, skall pensionsanstalten betala den försenade pensionen eller förmånen av annat slag förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen. Skyldighet att betala förmånen förhöjd gäller likväl inte den del av förmånen som betalas ut till en annan försäkrings- eller pensionsanstalt som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet eller till Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa, om det inte är fråga om en sådan prestation som avses i 19 c § 1 mom.

21 §

En part som är missnöjd med en pensionsanstalts beslut i ett ärende som gäller pension eller skyldigheter som i denna lag bestäms för en arbetsgivare, får söka ändring i beslutet genom skriftliga besvär hos pensionsnämnden senast den 30 dagen efter den dag då parten fick del av beslutet. Detsamma gäller ett dylikt beslut av pensionsskyddscentralen och pensionsskyddscentralens beslut i ett ärende som gäller skyldigheter som i denna lag bestäms för en pensionsanstalt samt de

beslut av pensionsskyddscentralen som avses i 1 § 7 mom., 1 c § 2 mom., 10 a § 2 mom., 12 § 6 mom. och 14 § 3 mom.

Ändring i en beslutssammanställning som en pensionsanstalt inom den privata sektorn har givit i egenskap av sista pensionsanstalt söks och besvärshandlingen behandlas enligt 1—4 mom. och 21 a § 5—8 mom. Ändring i en beslutssammanställning som en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn har givit i egenskap av sista pensionsanstalt söks och besvärshandlingen behandlas enligt vad som föreskrivs i de pensionslagar för den offentliga sektorn som avses i 10 d § 2 mom.

21 a §

Om samtliga pensionsanstalter vilkas beslut besvärerna gäller godkänner ändringssökandens yrkanden till den del de gäller ifrågasatt pensionsanstalts beslut, skall pensionsanstalten inom den privata sektorn i egenskap av sista pensionsanstalt ge en ny, rättad beslutssammanställning. I en på detta sätt rättad beslutssammanställning får ändring sökas enligt denna lag. Rättar någon av ovan avsedda pensionsanstalter inte sitt beslut i enlighet med ändringssökandens krav, skall den sista pensionsanstalten inom 60 dagar från besvärstidens utgång tillställa den besvärinstans som avses i 3 mom. besvärsskriften samt de utlåtanden som givits med anledning av den.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Lagens 4 § 6 mom., 4 e § 2 mom., 6 a § 1 mom. och 2 mom. 5 punkten, 7 § 4 mom., 7 d § 1 mom., 7 f § 1 mom. 1 och 5 punkten, 8 § 3 mom. och 12 c § 1 mom. gäller till och med den 31 december 2004.

Om en i 10 d § avsedd pensionsanstalt

inom den offentliga sektorn beviljar en pensionssökande som har fyllt 60 år och är född 1944—1947 invalidpension som individuell förtidspension, avgör pensionsanstalten inom den privata sektorn sökandens rätt att få invalidpension enligt pensionslagarna för den privata sektorn. När en pensionsanstalt inom den privata sektorn avgör ett invalidpensionsärende med stöd av 4 § 8 mom. skall den beakta det avgörande som pensionsanstalten inom den offentliga sektorn träffat samt det som sägs i de anvisningar som pensionsskyddscentralen meddelar med stöd av 4 § 8 mom.

Lagens 4 § 3 mom., 4 e § 2 mom., 10 d § 2 och 4—8 mom. och 12 d § 1 mom. tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. De bestämmelser som nämns i första meningen i detta moment tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt utbetalning av tidigare beviljad pension. Dessa bestämmelser tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft. Om förmånsåtagaren vid sin död fick sådan pension på vilken inte tillämpats de bestämmelser som nämns i första meningen i detta moment, skall bestämmelserna inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1170

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 maj 2001 om ändring av lagen om pension för arbetstagare (375/2001) som följer:

— — — — —
Lagen tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig före ikraftträdandet har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt

utbetalning av tidigare beviljad pension. Lagen tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft. Om förmånslåtaren vid sin död fick sådan pension på vilken denna lag inte tillämpats, skall lagen inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1171

L a g**om ändring och temporär ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 10 § 1 och 4 mom. samt *temporärt* 13 a §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 10 § 1 mom. i lag 691/1968 och 10 § 4 mom. i lag 314/1995 samt 13 a § i lag 376/2001, och
fogas temporärt till 4 a §, sådan den lyder i lagarna 560/1993, 1483/1995 och 631/2002, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir ett nytt 3 mom. i stället för det 3 mom. som upphävts genom nämnda lag 1483/1995, och till 10 c §, sådan den lyder i nämnda lag 560/1993, ett nytt 4 mom. som följer:

4 a §

En arbetstagare som avses i 1 mom. har efter fyllda 58 år rätt att få individuell förtidspension också när han eller hon efter det att ett arbetsförhållande som omfattas av denna lag har upphört, för ett senare tjänste- eller arbetsförhållande har beviljats individuell förtidspension enligt 9 c § lagen om statens pensioner (280/1966), 33 § lagen om kommunala pensioner (549/2003), 1 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/1966) eller 13 § lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001), om inte något annat följer av 10 d § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare.

pensionskassan eller en i 2 § avsedd annan pensionsanstalt fastställer för alla arbetsgivare på samma område till samma procenttal av de löner som arbetsgivaren utbetalat till sina anställda i arbetsförhållande på ett arbetsområde som hör till denna lags tillämpningsområde. Härvid beaktas likväl inte löner som utbetalats till funktionärer eller till andra arbetstagare som avses i 1 § 2 mom. eller i 3 §. I fråga om tidpunkten och sättet för betalning av försäkringspremien bestäms genom förordning av statsrådet.

Har arbetsgivaren försummat att betala en försäkringspremie som avses i denna lag och rättar han inte, sedan han uppmanats därtill, sin försummelse inom en av arbetspensionskassan föreskriven skälig tid, kan kassan på basis av inhämtad utredning eller, om sådan saknas, enligt uppskattning påföra arbetsgivaren en skälig försäkringspremie som förhöjts till högst det dubbla beloppet. Försäk-

10 §

Arbetsgivaren är skyldig att betala en försäkringspremie som social- och hälsovårdsministeriet på framställning av arbets-

ringspremie får dock inte påföras för annan tid än för det löpande kalenderåret och de fem föregående kalenderåren. Arbetspensionskassan har även rätt att för den tid som försäkringspremien försenats ta ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982). En försäkringspremie som påförts av arbetspensionskassan jämte en på premien för betalningsdröjsmålet beräknad årlig dröjsmålsränta får utsökas utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

10 c §

Pensionsskyddscentralen skall på begäran av arbetstagaren skriftligen delge denne det enligt första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare justerade sammanlagda lönebelopp för vilket försäkringspremier på grundval av arbetsförhållandet har betalats till arbetspensionskassan.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

13 a §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller dessutom i tillämpliga delar 1 § 6 och 7 mom., 3 § 2 och 3 mom., 3 a §, 4 § 1 och 5 mom., 4 a § 2—6 mom., 4 b—4 d och 4 f—4 n §, 5 § 4 och 6 mom., 5 c, 7 f—7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 10, 10 a—10 d och 12 §, 12 a § 4 och 5 mom., 12 d, 13 a, 13 b och 14 §, 15 § 2 mom., 15 a, 15 b, 16 och 17 §, 17 a § 1 mom., 17 b—17 e §, 17 f § 1, 2 och 4 mom., 17 h §, 17 i § 1 och 3—5 mom. samt 17 j, 17 k, 18, 19 b—19 d, 20, 21, 21 a—21 e, 22 och 23 § lagen om pension för arbetstagarare.

Till den del arbetspensionskassans verksamhet inte gäller verkställighet av pensionskyddet iakttas i fråga om arbetspensionskassans verksamhet i tillämpliga delar 165 och 165 a—165 c § lagen om försäkringskassor (1164/1992).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Lagens 4 a § 2 mom., 10 c § 4 mom. och 13 a § 1 mom. gäller till och med den 31 december 2004.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1172

L a g**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 maj 2001 om ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (376/2001) som följer:

— — — — —
Lagen tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt

utbetalning av tidigare beviljad pension. Lagen tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft. Om förmånslåtaren vid sin död fick sådan pension på vilken denna lag inte tillämpats, skall den inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.
— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*RP 85/2003
ShUB 26/2003
RSv 105/2003

3 430301/183

Nr 1173

L a g

om ändring av 8 § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1985 om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985) 8 § 1 mom., sådant det lyder i lag 648/2002, som följer:

8 §

Har arbetsgivaren försummat att betala en försäkringspremie som avses i denna lag och rättar han inte, sedan han uppmanats därtill, sin försummelse inom en av pensionskassan föreskriven skälig tid, kan pensionskassan på basis av inhämtad utredning eller, om sådan saknas, enligt uppskattning påföra arbetsgivaren en skälig försäkringspremie som förhöjts till högst det dubbla beloppet. Försäkringspremie får dock inte påföras för annan tid än för det löpande kalenderåret och de fem föregående kalenderåren. Pensionskassan har

även rätt att för den tid som försäkringspremien försenats ta ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982). En försäkringspremie som påförts av pensionskassan jämte en på premien för betalningsdröjsmålet beräknad årlig dröjsmålsränta får utsökas utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1174

L a g

om ändring av lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) i 2 § 3 mom. det inledande stycket och 1 punkten samt 5—8 mom., 3 c § 1 mom., 8 § 1 mom., 16 a § 4 mom., 16 d § 1 mom., 17 § 2 mom., 28 § 1 mom., 28 c § 4 och 6 mom., 38 § 5 mom., 59 § 5 mom., 59 a § 6 mom. och 63 a § 1 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, i 2 § 3 mom. det inledande stycket och 1 punkten samt 5—8 mom., 3 c § 1 mom., 17 § 2 mom., 28 § 1 mom., 59 § 5 mom. och 59 a § 6 mom. i lag 379/2001, 8 § 1 mom. i lag 316/1995, 16 a § 4 mom., 16 d § 1 mom. och 38 § 5 mom. i lag 1745/1995, 28 c § 4 och 6 mom. i lag 1333/1999 samt 63 a § 1 mom. i lag 836/1996, och

fogas till 2 §, sådan den lyder i nämnda lag 379/2001, ett nytt 9 mom., varvid de nuvarande 9 och 10 mom. blir 10 och 11 mom., som följer:

2 §

Om en arbetstagare har omfattats av pensionskydd såväl enligt en pensionslag för den privata sektorn som enligt en lag som avses i 8 § 4 mom. 3, 4, 7 eller 8 punkten lagen om pension för arbetstagare (*pensionslagar för den offentliga sektorn*) och om pensionskydd i enlighet med minimivillkoren vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade ordnats för honom eller henne i en pensionsanstalt inom den privata sektorn, skall denna pensionsanstalt (*sista pensionsanstalt*)

1) ge en beslutssammanställning som upp- tar pensionsanstaltens beslut enligt 2 mom. samt beslut av de pensionsanstalter (*pensionsanstalter inom den offentliga sektorn*) som sköter pensionskydd enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn och motsvarande familjepensionskydd, och

Dock gäller att om den återstående tiden eller motsvarande förtjänst beaktas på någon

annan grund än arbetstagarens sista arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller företagarverksamhet när pensionens belopp räknas ut, är sista pensionsanstalt utan hinder av 2—4 mom. den pensionsanstalt inom den privata eller den offentliga sektorn där pensionskyddet för den återstående tiden eller motsvarande pensionskydd har ordnats.

Om en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn i egenskap av sista pensionsanstalt avgör en arbetstagares rätt till invalidpension eller individuell förtidspension med stöd av 9 § 1 mom. a- eller b-punkten eller 9 c § lagen om statens pensioner (280/1966), 24 § 1 mom. 1 punkten eller 33 § lagen om kommunala pensioner (549/2003), 1 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/1966) eller 13 § lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001) och om den månatliga pensionen från en pensionsanstalt inom den privata sektorn är större än tre gånger det belopp som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare, skall pensionsanstalten inom den offentliga sektorn

före beslutet begära att pensionsanstalten inom den privata sektorn ger en bedömning av arbetstagarens arbetsförmåga. Om pensionsanstalten inom den privata sektorn och den sista pensionsanstalten då är av olika åsikt om arbetstagarens arbetsförmåga, tillämpas inte på pensionen vad som i 17 § 2 mom. föreskrivs om rätten till invaliditetspension och individuell förtidspension eller vad som i 4 mom. ovan föreskrivs om sista pensionsanstalt.

En pensionsanstalt inom den privata eller den offentliga sektorn som betalar pension eller avträdelsetöd betraktas som sista pensionsanstalt även när pensionstagaren beviljas annan ny pension än invaliditetspension. En pensionsanstalt som betalar arbetslöshets- eller deltidspension betraktas dock som sista pensionsanstalt när pensionstagaren beviljas invaliditetspension, om inte något annat följer av 8 mom.

Om den återstående tiden eller motsvarande förtjänst skall eller borde beaktas i pensioner både enligt pensionslagarna för den privata sektorn och enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn när pensionsbeloppet räknas ut eller om ny pension beviljas efter en sådan pension, tillämpas inte på behandlingen av pensionen vad som i 3—6 mom. föreskrivs om sista pensionsanstalt. Detta förfarande tillämpas också när deltidspension beviljas samtidigt i enlighet med både en pensionslag för den privata sektorn och en pensionslag för den offentliga sektorn. På behandling av familjepension tillämpas dock vad som i 3—6 bestäms om sista pensionsanstalt, trots att den återstående tiden eller motsvarande förtjänst skall beaktas i pensioner både enligt pensionslagarna för den privata sektorn och enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn när pensionsbeloppet för familjepension räknas ut.

Pensionsanstalter inom arrangemanget med sista pensionsanstalt kan komma överens om att arrangemanget med sista pensionsanstalt skall iaktas även i de situationer som avses i 7 och 8 mom. Pensionssökanden skall underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

3 c §

Har en pensionskassa i egenskap av sådan

sista pensionsanstalt som avses i 2 § 3 mom. betalt ut pensioner eller familjepensioner enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 3, 4, 7 eller 8 punkten lagen om pension för arbetstagare, skall pensionsskyddscentralen driva in och gottgöra pensionskassan dessa pensionskostnader samt ränta senast under det kalenderår som följer på utbetalningsåret. Förskott kan också tas ut för ändamålet. Pensionskostnaderna drivs in och gottgörs enligt vad pensionsskyddscentralen och pensionsanstalterna inom den offentliga sektorn närmare avtalar särskilt om saken.

8 §

På en premie som inte har betalats inom föreskriven tid skall arbetsgivaren för dröjsmålstiden betala en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982).

16 a §

Då pensionslönen räknas ut beaktas dock inte tiden för vilken arbetstagaren har varit berättigad till heffektiv pension enligt 12 § 1 mom. och inte heller tiden efter det att arbetstagaren har uppnått pensionsåldern enligt 14 §. Har ett arbetsavtalsförhållande avslutats enligt 11 § 6 mom., anses det dock vid tillämpningen av denna paragraf att arbetsavtalsförhållandet har fortgått utan avbrott, ifall pensionens belopp före samordningen enligt 8 § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare blir större om det räknas ut på detta sätt.

16 d §

Om det av arbetstagarens eller förmånstagarrens uppgifter framgår att pensionslönen i arbetstagarens eller förmånslåtarens arbetsavtalsförhållande som omfattas av denna lag, av något undantagsskäl som yppat sig högst tio år före pensionsfallet är lägre än hans eller hennes enligt 18 § justerade pensionslön i samma arbetsavtalsförhållande, innan ett sådant skäl yppade sig, under så lång tid att den större lönen kunde anses såsom stabiliserad, och om denna omständighet har en inverkan

om minst 20 procent på helhetspensionsskyddet, anses såsom pensionslön i detta arbetsavtalsförhållande den genomsnittliga arbetsförtjänst som arbetstagaren hade haft om nämnda skäl inte hade funnits.

17 §

En arbetstagare har rätt att få invaliditetspension eller en i 15 § 5 mom. avsedd arbetstagare individuell förtidspension också när han eller hon, efter det att ett arbetsavtalsförhållande som omfattas av denna lag har upphört, för ett senare tjänste- eller arbetsavtalsförhållande beviljats pension enligt 9 eller 9 c § lagen om statens pensioner, 24 eller 33 § lagen om kommunala pensioner, 1 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § lagen om Folkpensionsanstalten, om inte något annat följer av 2 § 6 mom.

28 §

Invaliditetspension betalas, om inte något annat föreskrivs i denna paragraf, från början av den månad som närmast följer på den månad då rätten till pension har uppkommit. Invaliditetspension beviljas dock inte utan giltigt skäl retroaktivt för en längre tid än för ett år före den månad som följer efter ansökan.

28 c §

Om kommunen eller samkommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en pensionsberättigad, skall pensionskassan på yrkande av kommunen eller samkommunen till kommunen eller samkommunen betala den pension som den pensionsberättigade har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård, för att användas på det sätt som 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) föreskriver.

I de fall som avses i 1—5 mom. utbetalas pensionen till arbetslöshetskassan, Folkpensionsanstalten, det organ som avses i 3 mom., kommunen eller samkommunen likväl endast

under förutsättning att meddelandet om utbetalning av pensionen har gjorts till pensionskassan minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

38 §

Den som särskilt bemyndigats av den erkända befälsorganisation vars representant enligt 36 § 1 mom. inte är medlem av styrelsen har rätt att vara närvarande vid styrelsens sammanträde och att delta i överläggningarna. Samma rätt har den som företräder radiotelegrafisterna. Social- och hälsovårdsministeriet utnämner en representant för radiotelegrafisterna och en personlig suppleant för honom eller henne då styrelsemedlemmarna utnämns. Om den som representerar radiotelegrafisterna och hans eller hennes suppleant befrias från sitt uppdrag eller utnämns under styrelsens mandattid, skall i tillämpliga delar iaktas vad som föreskrivs om styrelsemedlemmarna och deras suppleanter.

59 §

Ändring i en beslutssammanställning som pensionskassan har givit i egenskap av sista pensionsanstalt söks och besvärshandling behandlas enligt 1—4 mom. och 59 a § 5—8 mom. Ändring i en beslutssammanställning som en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn har givit i egenskap av sista pensionsanstalt söks och besvärshandling behandlas enligt vad som föreskrivs i de pensionslagar för den offentliga sektorn som avses i 2 § 3 mom.

59 a §

Om samtliga pensionsanstalter vilkas beslut besvärerna gäller godkänner ändringssökandens yrkanden till den del de gäller ifrågavarande pensionsanstalts beslut, skall pensionskassan i egenskap av sista pensionsanstalt ge en ny, rättad beslutssammanställning. I en på detta sätt rättad beslutssammanställning får ändring sökas enligt denna lag. Rättar någon av ovan avsedda pensionsanstalter inte sitt beslut i enlighet med ändringssökandens krav, skall pensionskassan

inom 60 dagar från besvärstidens utgång tillställa den besvärinstans som avses i 3 mom. besvärsskriften samt de utlåtanden som givits med anledning av den.

63 a §

Försenas utbetalningen av pension eller en annan förmån som avses i denna lag, skall pensionskassan betala den försenade pensionen eller förmånen av annat slag förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen. Skyldighet att betala förmånen förhöjd gäller likväl inte den del av förmånen som betalas ut till en annan försäkrings- eller pensionsanstalt som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet eller till Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Om en i 2 § avsedd pensionsanstalt inom den offentliga sektorn beviljar en pensionsökande som har fyllt 60 år och är född 1944—1947 invalidpension som individuell förtidspension, avgör pensionsanstalten inom den privata sektorn sökandens rätt att få invalidpension enligt pensionslagarna för den privata sektorn. När en pensionsanstalt inom den privata sektorn avgör ett invalidpensionsärende med stöd av 15 § 9 mom. skall den beakta det avgörande som pensionsanstalten

inom den offentliga sektorn träffat samt det som sägs i de anvisningar som pensions-skyddscentralen meddelar med stöd av 15 § 9 mom.

Lagens 2 § 3 och 5—9 mom., 3 c § 1 mom. och 17 § 2 mom. tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. De bestämmelser som nämns i första meningen i detta moment tillämpas dock inte, om pensionsökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt utbetalning av tidigare beviljad pension. Dessa bestämmelser tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft. Om förmånslåtaren vid sin död fick sådan pension på vilken inte tillämpats de bestämmelser som nämns i första meningen i detta moment, skall bestämmelserna inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1175

L a g**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om sjömanspensioner**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 maj 2001 om ändring av lagen om sjömanspensioner (379/2001) som följer:

— — — — —
Lagen tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt

utbetalning av tidigare beviljad pension. Lagen tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft. Om förmånslåtaren vid sin död fick sådan pension på vilken denna lag inte tillämpats, skall lagen inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1176

Lag

om ändring och temporär ändring av lagen om pension för företagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/1969) 9 § 4 mom., 12 § 5 mom. och 17 § 4 och 5 mom. samt *temporärt* 17 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 9 § 4 mom. sådant det lyder i lag 393/1995, 12 § 5 mom. sådant det lyder i lag 1334/1999 och 17 § 1 mom. sådant det lyder i lag 35/2002, samt
fogas till 17 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1485/1995 och i nämnda lag 35/2002, nya 5, 6 och 8 mom., varvid det ändrade 5 mom. blir 7 mom., som följer:

9 §

En företagare svarar såsom för egen skuld för i hans eller hennes företag arbetande familjemedlemmars försäkringspremie. Om företagareverksamhet som avses i denna lag bedrivs i form av en sammanslutning eller ett samfund, svarar även sammanslutningen eller samfundet för sina delägars på nämnda verksamhet grundade försäkringspremier såsom för egen skuld. Pensionsanstalten skall på begäran lämna personer, sammanslutningar och samfund som avses i detta moment de uppgifter som inverkar på ansvaret enligt momentet.

12 §

Om företagaren försummat att betala försäkringspremien, har pensionsanstalten rätt att för dröjsmålstiden ta ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982).

17 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller dessutom i tillämpliga delar 2 § 2 och 3 mom., 3 § 1 och 2 mom., 3 a, 4 och 4 a—4 n §, 5 § 1 mom. och 2 mom. 1 punkten samt 3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 10 och 10 b—10 d §, 11 § 2 och 11 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom. samt 12 d, 14 och 16 §, 17 a § 1 mom., 17 b—17 d §, 17 e § 1 mom., 17 f § 1, 2 och 4 mom., 17 g och 17 h §, 17 i § 1 och 3—5 mom., 17 j §, 17 k § 2—4 mom. samt 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare.

Vid tillämpningen av 17 d § 3 mom., 17 f § 1 mom. 7 och 8 punkten samt 17 k § 2—4 mom. lagen om pension för arbetstagare likställs en företagare med en arbetsgivare som avses i den nämnda lagen och vid tillämpningen av 17 e § 1 mom. med en arbetstagare som avses i den nämnda lagen.

En företagare är skyldig att utan dröjsmål lämna pensionsanstalten uppgifter om inledande av företagareverksamhet enligt denna

lag och om väsentliga förändringar i företagverksamhetens art, omfattning eller form eller företagarens arbetsinsats. Likaså är en företagare skyldig att utan dröjsmål meddela pensionsanstalten om hans eller hennes företagverksamhet enligt denna lag upphör.

Oberoende av företagarens upplysningskyldighet enligt 5 mom., kan pensionsanstalten kräva att företagaren lämnar en utredning över de omständigheter som nämns i 5 mom. samt om motsvarande andra omständigheter som kan inverka på försäkringsskyldigheten, försäkringspremien, skötseln av försäkringen, arbetsinkomsten och pensionsrätten enligt denna lag.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och övriga bestämmelser om rätten att få uppgifter har pensionsanstalten och pensionskyddscentralen rätt att av skattemyndigheterna få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av denna lag. Pensionsan-

stalten och pensionskyddscentralen har rätt att få de nämnda uppgifterna avgiftsfritt, om de är avsedda för avgörandet av ett anhängigt ärende. I annat fall skall den som begärt uppgifterna på yrkande av skattemyndigheterna betala skäligena kostnader för utlämnandet av uppgifterna.

Pensionsanstalten skall, utöver det som någon annanstans i lag bestäms om pensionsanstaltens skyldighet att lämna ut uppgifter, lämna ut uppgifter till

1) Folkpensionsanstalten för beräklandet av förmåner enligt sjukförsäkringslagen (364/1963),

2) skatteförvaltningen för fastställandet av sjukförsäkringsavgiften enligt sjukförsäkringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Lagens 17 § 1 mom. gäller till och med den 31 december 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1177

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pension för företagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 maj 2001 om ändring av lagen om pension för företagare (378/2001) som följer:

— — — — —
Denna lag tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt

utbetalning av tidigare beviljad pension. Lagen tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft. Om förmånslåtaren vid sin död fick sådan pension på vilken bestämmelserna i denna lag inte tillämpats, skall lagen inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1178

L a g**om ändring och temporär ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 19 § 6 och 7 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder, 19 § 6 mom. i lag 751/1974 och 19 § 7 mom. i lag 37/1987,
ändras 10 § 5 mom., 12 § 4 mom. och 19 § 4 och 5 mom. samt *temporärt* 19 § 1 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder, 10 § 5 mom. i lag 1282/2001, 12 § 4 mom. i lag 1335/1999,
 19 § 1 mom. i lag 377/2001 och 19 § 4 och 5 mom. i nämnda lag 751/1974, samt
fogas till lagen nya 19 a—19 c § som följer:

10 §

En lantbruksföretagare som avses i 1 § 2 mom. 1—3 eller 6 punkten svarar såsom för egen skuld för försäkringspremierna för en i samma företag arbetande make eller medlem i familjeföretag samt för den som avses i 1 § 2 mom. 5 punkten. Det ansvar för en annans försäkringspremier som avses här gäller dock inte en lantbruksföretagare enligt 1 § 2 mom. 1—3 eller 5 punkten som i ett företag han eller hon har bestämmanderätt i inte bedriver lantbruksföretagarverksamhet på grundval av ägande- eller arrenderätt. Om företagarverksamhet enligt denna lag bedrivs i form av en sammanslutning eller ett samfund, svarar även sammanslutningen och samfundet såsom för egen skuld för sina delägars försäkringspremier som grundar sig på verksamheten. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall på begäran lämna personer, sammanslutningar och samfund som avses i

detta moment de uppgifter som påverkar ansvaret enligt momentet.

12 §

Om lantbruksföretagaren försummat att betala försäkringspremien, har pensionsanstalten rätt att för dröjsmålstiden ta ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982).

19 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller dessutom i tillämpliga delar 2 § 2 och 3 mom., 3 a, 4, 4 a—4 n §, 5 § 1 mom. och 2 mom. 1 punkten samt 3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 10 b—10 d §, 11 § 2 och 11 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten samt 12 d, 14 och 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a § 1 mom., 17 b—17 d §,

17 e § 1 mom., 17 f § 1, 2 och 4 mom., 17 h §, 17 i § 1 och 3—5 mom., 17 j §, 17 k § 2—4 mom. samt 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare.

— — — — —
 Vid tillämpningen av 17 § 2 och 3 mom., 17 d § 3 mom., 17 f § 1 mom. 7 och 8 punkten samt 17 k § 2—4 mom. lagen om pension för arbetstagare likställs en lantbruksföretagare med en arbetsgivare som avses i den nämnda lagen och vid tillämpningen av 17 e § 1 mom. med en arbetstagare som avses i den nämnda lagen.

Till den del pensionsanstaltens verksamhet inte gäller verkställighet av pensionsskyddet iaktas i fråga om pensionsanstaltens verksamhet i tillämpliga delar 165 och 165 a—165 c § lagen om försäkringskassor (1164/1992).

19 a §

En lantbruksföretagare är skyldig att utan dröjsmål lämna lantbruksföretagarnas pensionsanstalt uppgifter om inledande av lantbruksföretagarverksamhet enligt denna lag och om väsentliga förändringar i företagarverksamhetens art, omfattning eller form eller lantbruksföretagarens arbetsinsats. Likaså är en lantbruksföretagare skyldig att utan dröjsmål meddela pensionsanstalten om hans eller hennes företagarverksamhet enligt denna lag upphör.

Oberoende av lantbruksföretagarens upplysningsskyldighet enligt 1 mom., kan pensionsanstalten kräva att lantbruksföretagaren lämnar en utredning över de omständigheter som nämns i 1 mom. samt om motsvarande andra omständigheter som kan inverka på försäkringsskyldigheten, försäkringspremien, skötseln av försäkringen, arbetsinkomsten och pensionsrätten enligt denna lag.

19 b §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har rätt att vid behandlingen av ett ärende enligt denna lag i enskilda fall använda uppgifter som den fått för skötseln av övriga uppdrag som anges i de lagar som nämns i 16 §, om det är uppenbart att dessa uppgifter påverkar en förmån enligt denna lag och uppgifterna enligt lag skall beaktas vid beslutsfattandet och lantbruksföretagarnas pensionsanstalt

också annars separat har rätt till dessa uppgifter. Den som ansöker om en förmån skall på förhand underrättas om att uppgifterna eventuellt kommer att användas.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och övriga bestämmelser om rätten att få uppgifter har lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och pensionsskyddscentralen rätt att av skattemyndigheterna och den registermyndighet som avses i lagen om landsbygdsnäringsregistret (1515/1994) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och pensionsskyddscentralen har dessutom rätt att av den myndighet som avses i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av de uppdrag enligt denna lag som gäller fiske. Pensionsskyddscentralen och lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har rätt att få de nämnda uppgifterna avgiftsfritt, om de är avsedda för avgörandet av ett anhängigt ärende. I annat fall skall den som begärt uppgifterna på yrkande av skattemyndigheterna betala skäligen kostnader för utlämnandet av uppgifterna.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och övriga bestämmelser om rätten att få uppgifter har lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rätt att av renbeteslagen och renbeteslagsföreningen få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag. Dessa uppgifter skall varje år efter renskötselårets utgång lämnas pensionsanstalten på det sätt som lantbruksföretagarnas pensionsanstalt närmare bestämmer. Pensionsskyddscentralen och lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har rätt att vid behov även vid andra tidpunkter få dessa uppgifter av renbeteslagen och renbeteslagsföreningen.

19 c §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall, utöver det som någon annanstans i lag bestäms om pensionsanstaltens skyldighet att lämna ut uppgifter, lämna ut uppgifter till

1) de försäkringsbolag som nämns i 19 § trafikförsäkringslagen (279/1959) samt till Trafikförsäkringscentralen och Statskontoret för fastställande av den årsarbetsförtjänst som behövs för beräkning av ersättning för trafikskada,

2) Folkpensionsanstalten för beräklandet av förmåner enligt sjukförsäkringslagen (364/1963),

3) skatteförvaltningen för fastställandet av sjukförsäkringsavgiften enligt sjukförsäkringslagen.

Om lantbruksföretagarnas pensionsanstalt till en omyndig betalar en sådan försäkringssumma ur grupplivförsäkringen för lantbruksföretagare som avses i 9 a §, skall pensionsanstalten utan hinder av sekretessbestämme-

lerna i lagen om offentlighet i myndigheters verksamhet och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter meddela försäkringssumman till den förmyndarmyndighet inom vars verksamhetsområde den omyndiga personen har sin hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/1994).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
Lagens 19 § 1 mom. gäller till och med den 31 december 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1179

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 maj 2001 om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (377/2001) som följer:

— — — — —
Lagen tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt

utbetalning av tidigare beviljad pension. Lagen tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft. Om förmånslåtaren vid sin död fick sådan pension på vilken denna lag inte tillämpats, skall lagen inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1180

L a g

om ändring av 24 § lagen om avträddelsepension

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 januari 1974 om avträddelsepension (16/1974) 24 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1336/1999, som följer:

24 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för avträddelsepension dessutom i tillämpliga delar 9, 10 c och 16 §, 17 a § 1 mom., 17 b—17 d §, 17 f § 1, 2 och 4 mom., 17 h §, 17 i § 1, 3 och 4 mom., 17 k § 2—4 mom., 18, 19, 19 b—19 d, 20, 21,

21 a—21 e § lagen om pension för arbetstagare samt 16—18 och 19 b § samt 19 c § 1 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1181

L a g

om ändring av 43 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 1990 om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990) 43 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1337/1999, som följer:

43 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för generationsväxlingspension dessutom i tillämpliga delar 8 g, 9 och 10 c §, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a § 1 mom., 17 b—17 d §, 17 f § 1, 2 och 4 mom., 17 h §, 17 i § 1, 3 och 4 mom., 17 k § 2—4 mom., 19 b § 1—4 mom. samt

19 c § 2—7 mom., 19 d, 20, 21 och 21 a—21 e § lagen om pension för arbetstagare samt 16—18 och 19 b § samt 19 c § 1 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1182

L a g

om ändring av 37 § lagen om avträdelsetersättning för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1992 om avträdelsetersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) 37 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1338/1999, som följer:

37 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för avträdelsetersättning dessutom i tillämpliga delar 9 och 10 c §, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §, 17 a § 1 mom., 17 b—17 d §, 17 f § 1, 2 och 4 mom., 17 h §, 17 i § 1, 3 och 4 mom., 17 k § 2—4 mom., 19 b § 1—4 mom. samt 19 c § 2—7 mom.,

19 d, 20, 21 och 21 a—21 e § lagen om pension för arbetstagare samt 16—18 och 19 b § samt 19 c § 1 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1183

L a g

om ändring av 40 § lagen om avträdelsetöd för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 december 1994 om avträdelsetöd för lantbruksföretagare (1293/1994)
40 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1339/1999, som följer:

40 §

Om inte något annat följer av denna lag,
gäller för avträdelsetöd i tillämpliga delar 8
g, 9 och 10 c §, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §,
17 § 2 och 3 mom., 17 a § 1 mom., 17 b—17
d §, 17 f § 1, 2 och 4 mom., 17 h §, 17 i §
1, 3 och 4 mom., 17 j §, 17 k § 2—4 mom.,
19 b § 1—4 mom. samt 19 c § 2—7 mom.,

19 d, 20, 21 och 21 a—21 e § lagen om
pension för arbetstagare samt 16—18 och
19 b § och 19 c § 1 mom. lagen om pension
för lantbruksföretagare.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1184

L a g**om ändring av lagen om statens pensioner**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/1966) 3 a §, 7 c § 1 mom., 14 § 1 mom., 15 § 1 mom., 16 b § 1 mom., 17 b § 4 och 6 mom., 23 § 5 mom., 23 b § 5 och 6 mom. samt 25 § 3 mom.,

dessa lagrum sådana de lyder, 3 a §, 16 b § 1 mom., 23 § 5 mom., 23 b § 5 och 6 mom. samt 25 § 3 mom. i lag 381/2001, 7 c § 1 mom. i lag 1671/1995, 14 § 1 mom. i lag 837/1996, 15 § 1 mom. i lag 1229/1999 och 17 b § 4 och 6 mom. i lag 625/2000, samt

fogas till 17 b §, sådan den lyder i nämnda lag 625/2000, ett nytt 1 mom., varvid de nuvarande 1—3 mom. blir 2—4 mom., det ändrade 4 mom blir 5 mom., 5 mom. blir 6 mom. och det ändrade 6 mom. blir 7 mom. som följer:

3 a §

Om en förmånstagare har omfattats av pensionsskydd såväl enligt denna lag som enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003), pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/1966), lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001) (*pensionslagar för den offentliga sektorn*) eller enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1, 2 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare (395/1961) (*pensionslagar för den privata sektorn*) och om han eller hon vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade sådan anställning som omfattas av denna lag, skall statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt

1) ge en beslutssammanställning som upp-
tar statskontorets beslut och beslut av andra
pensionsanstalter (*pensionsanstalter inom
den offentliga sektorn*) som sköter pensions-

skydd enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn och motsvarande familjepensionsskydd samt pensionsanstalter enligt 10 d § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare (*pensionsanstalter inom den privata sektorn*) som sköter pensionsskydd enligt pensionslagarna för den privata sektorn och motsvarande familjepensionsskydd, och

2) sköta utbetalningen av de pensioner som avses i beslutssammanställningen och pensionsanstaltens övriga uppgifter i anslutning till pensionerna.

Om förmånstagarens pensionsskydd vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade ordnats i den kommunala pensionsanstalten, evangelisk-lutherska kyrkans centralfond, Folkpensionsanstalten eller i en pensionsanstalt inom den privata sektorn, skall denna pensionsanstalt i egenskap av sista pensionsanstalt sköta de uppgifter som

avses i 1 mom. även i fråga om pensions-skyddet enligt denna lag.

Dock gäller att om den till pension berättigande tiden mellan pensionsfallet och pensionsåldern eller avgångsåldern, om denna är lägre, (*återstående tid*) eller motsvarande förtjänst beaktas på någon annan grund än arbetstagarens sista arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller företagarverksamhet när pensionens belopp räknas ut, är sista pensionsanstalt utan hinder av 1 och 2 mom. den pensionsanstalt inom den offentliga eller den privata sektorn där pensionsskyddet för den återstående tiden eller motsvarande pensionsskydd har ordnats.

Om statskontoret i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 1 mom. avgör rätten till invalidpension med stöd av 9 § 1 mom. a- eller b-punkten eller om det är fråga om rätt till individuell förtidspension och om den månatliga pensionen från en pensionsanstalt inom den privata sektorn är större än tre gånger det belopp som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare, skall statskontoret före beslutet begära att pensionsanstalten inom den privata sektorn ger en bedömning av pensionssökandens arbetsförmåga. Om statskontoret och pensionsanstalten inom den privata sektorn då är av olika åsikt om pensionssökandens arbetsförmåga, tillämpas inte 1 mom. på pensionsskydd enligt pensionslagarna för den privata sektorn.

En pensionsanstalt inom den offentliga eller den privata sektorn som betalar pension eller avträdelsetöd betraktas som sista pensionsanstalt även när pensionstagaren beviljas annan ny pension än invalidpension. En pensionsanstalt som betalar arbetslöshets- eller deltidspension betraktas dock som sista pensionsanstalt när pensionstagaren beviljas invalidpension, om inte något annat följer av 6 mom.

Om den återstående tiden eller motsvarande förtjänst skall eller borde beaktas i pensioner både enligt denna lag och enligt andra pensionslagar för den offentliga sektorn eller enligt pensionslagar för den privata sektorn eller om ny pension beviljas efter en sådan pension, tillämpas inte vid behandlingen av pensionen vad som i 1—4 mom. föreskrivs om sista pensionsanstalt. Detta

förfarande tillämpas också när deltidspension beviljas samtidigt i enlighet med såväl denna lag som andra pensionslagar för den offentliga sektorn eller pensionslagar för den privata sektorn. På behandling av familjepension tillämpas dock vad som i 1—4 mom. bestäms om sista pensionsanstalt, trots att den återstående tiden eller motsvarande förtjänst skall beaktas i pensioner både enligt pensionslagarna för den privata sektorn och enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn när pensionsbeloppet för familjepension räknas ut.

En pensionsanstalt inom den offentliga sektorn och en pensionsanstalt inom den privata sektorn kan komma överens om att principen om sista pensionsanstalt skall tillämpas också i de fall som avses i 5 och 6 mom. Pensionssökanden skall underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

Närmare bestämmelser om sista pensionsanstalt och dess uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om det är oklart vilken pensionsanstalt som enligt denna paragraf och enligt den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den är behörig att handlägga pensionsansökan, avgörs ärendet på pensionsanstaltens begäran av pensionsskyddscentralen. Ändring får inte sökas särskilt i pensions-skyddscentralens beslut i ett sådant ärende.

7 c §

Om det av förmånstagarens uppgifter framgår att pensionslönen i hans eller hennes anställning som omfattas av denna lag, av något undantagsskäl som yppat sig högst tio år före pensionsfallet är lägre än hans eller hennes enligt 16 § justerade pensionslön i samma anställning, innan ett sådant skäl yppade sig, under så lång tid att den större lönen kunde anses såsom stabiliserad, och om denna omständighet har en inverkan om minst 20 procent på helhetspensionsskyddet, anses såsom pensionslön i denna anställning den genomsnittliga arbetsförtjänst som förmånstagaren hade haft om nämnda skäl inte hade funnits.

14 §

Försenas utbetalningen av pension som

avses i denna lag, betalas den förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982). Skyldighet att betala pensionen förhöjd gäller likväl inte den del av pensionen som betalas ut till en annan försäkrings- eller pensionsanstalt som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet eller till Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa.

15 §

Ålders- och invalidpension betalas, om inte något annat följer av 15 a §, från ingången av månaden näst efter den under vilken rätten till pension uppkommit, i fråga om ålderspension likväl tidigast från ingången av månaden efter den då löneutbetalningen upphört. Individuell förtidspension betalas enligt vad som bestäms ovan dock tidigast från ingången av månaden näst efter den då ansökan om pension gjordes eller förhandsbeskedet begärdes. Arbetslöshetspension betalas från ingången av månaden näst efter den under vilken förmånstagaren uppfyller de i 9 a § 1 mom. nämnda förutsättningarna för pensionen. Om förmånstagaren har fått det intyg av Arbetskraftsbyrån som avses i 9 a § 1 mom. 3 punkten senare än en månad efter att det intyg över arbetslöshetsdagpenning som avses i 9 a § 1 mom. 2 punkten utfärdades, betalas arbetslöshetspensionen från ingången av månaden näst efter den då intyget utfärdades. Pension enligt denna lag betalas dock inte för den tid för vilken förmånstagaren har rätt att få i lag, kollektivavtal eller arbetsavtal angiven lön eller motsvarande ersättning för uppsägningstiden eller för vilken tid förmånstagaren på basis av något annat avtal eller arrangemang av sin arbetsgivare får en ekonomisk förmån, dock inte av arbetsgivaren anordnad eller anskaffad utbildning, som kan periodiseras på basis av förmånstagarens stabiliserade lön.

16 b §

Har statskontoret i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 3 a § 1 mom. betalt ut pensioner eller familjepensioner enligt en pensionslag för den privata sektorn, lagen om kommunala pensioner, pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 §

lagen om Folkpensionsanstalten, skall den driva in dessa pensionskostnader jämte ränta senast under det kalenderår som följer på utbetalningsåret. Förskott kan också tas ut för ändamålet. Pensionskostnaderna drivs i enligt vad pensionsmyndigheten, den kommunala pensionsanstalten, evangelisk-lutherska kyrkans centralfond, Folkpensionsanstalten och statskontoret närmare avtalar särskilt om saken.

17 b §

Har en förmånstagare beviljats invalidpension retroaktivt och har arbetsgivaren för samma tid till honom eller henne betalat lön för sjukdomstiden, betalas pensionen för denna tid på ansökan till arbetsgivaren, likväl högst till det belopp som betalats i lön för samma tid. Invalidpensionen utbetalas inte till arbetsgivaren till den del den med stöd av 15 a § 4 mom. skall betalas till sjukförsäkringsfonden, och pensionen utbetalas inte heller till arbetsgivaren när denne med stöd av någon annan lag har fått ersättning för den lön som arbetsgivaren betalat för sjukdomstiden. Om förmånstagaren har beviljats rehabiliteringspenning eller invalidpension och därtill anslutet rehabiliteringstillägg och arbetsgivaren har betalat eller betalar förmånstagaren lön för samma tid, iakttas vid betalning av rehabiliteringspeng eller invalidpension och därtill anslutet rehabiliteringstillägg samma förfarande som ovan bestäms för betalning av invalidpension.

Om kommunen eller samkommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en förmånstagare, skall statskontoret på yrkande av kommunen eller samkommunen till kommunen eller samkommunen betala den pension som förmånstagaren har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård, för att användas på det sätt som 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) föreskriver.

I de fall som avses i 1—6 mom. utbetalas pensionen till arbetsgivaren, arbetslöshetskassan, Folkpensionsanstalten, det organ som avses i 4 mom., kommunen eller samkom-

munen, dock endast under förutsättning att meddelandet om utbetalning av pensionen har gjorts till statskontoret minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

23 §

Angående sökande av ändring i en beslutssammanställning som statskontoret har givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 3 a § 1 mom. samt behandlingen av besvärshandling gällande vad som föreskrivs i denna paragraf och i 23 b § 5—8 mom. När statskontorets beslut ingår i en beslutssammanställning som en annan pensionsanstalt givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 3 a § 2 mom., söks ändring och behandlas besvärshandling enligt vad som föreskrivs i lagen om kommunala pensioner, pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan, 13 § lagen om Folkpensionsanstalten eller i en pensionslag för den privata sektorn. I sådana fall skall den kommunala pensionsanstalten, evangelisk-lutherska kyrkans centralfond, Folkpensionsanstalten eller pensionsanstalten inom den privata sektorn, till den del besvären gäller pensionsskydd enligt denna lag, begära utlåtande om besvären av statskontoret. Utlåtande begärs inte om besvären enbart gäller bedömning av arbetsförmågan.

23 b §

En besvärsskrift som gäller en beslutssammanställning som statskontoret har givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 3 a § 1 mom. skall tillställas statskontoret inom den tid som föreskrivs i 23 § 2 mom. Statskontoret skall begära utlåtande om besvären av pensionsanstalten inom den privata sektorn, den kommunala pensionsanstalten, evangelisk-lutherska kyrkans centralfond eller Folkpensionsanstalten till den del besvären gäller pensionsskydd som sköts av dessa. Gäller överklagandet av en beslutssammanställning enbart bedömning av arbetsförmågan, begärs utlåtande bara om det är fråga om en situation som avses i 3 a § 4 mom.

Om samtliga pensionsanstalter vilkas beslut besvären gäller godkänner ändringssö-

kandens yrkanden till den del de gäller ifrågavarande pensionsanstalts beslut, skall statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt ge en ny, rättad beslutssammanställning. I en på detta sätt rättad beslutssammanställning får ändring sökas enligt denna lag. Rättar någon av ovan avsedda pensionsanstalter inte sitt beslut i enlighet med ändringssökandens krav, skall statskontoret inom 60 dagar från besvärstidens utgång tillställa den besvärshandling som avses i 3 mom. besvärsskriften samt de utlåtanden som givits med anledning av den. Besvären över beslutssammanställningen behandlas då även till övriga delar enligt 3 och 4 mom.

25 §

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också när statskontoret i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 3 a § 1 mom. utan grund har betalt ut förmåner enligt denna lag. Till den del statskontoret utan grund har betalt ut förmåner enligt lagen om kommunala pensioner, pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan, 13 § lagen om Folkpensionsanstalten eller enligt pensionslagar för den privata sektorn, fattas återkravsbeslutet av de pensionsanstalter som sköter förmånerna enligt vad som föreskrivs i dessa lagar. Statskontoret skall dock i egenskap av sista pensionsanstalt ge en beslutssammanställning över de förmåner som återkrävs samt återkräva beloppet. Om statskontoret sköter återkravet genom kvittning, skall 1 mom. tillämpas och såsom den pensionspost som avses där betraktas det sammanlagda beloppet av de pensionsposter som statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt skall betala.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Lagens 3 a § 1—7 mom. och 16 b § 1 mom. tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. De bestämmelser som nämns i första meningen i detta moment tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt

en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt utbetalning av tidigare beviljad pension.

Dessa bestämmelser tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1185

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om statens pensioner

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 maj 2001 om ändring av lagen om statens pensioner (381/2001) som följer:

— — — — —
Lagen tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom

ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt utbetalning av tidigare beviljad pension. Lagen tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1186

L a g**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om statens familjepensioner**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 maj 2001 om ändring av lagen om statens familjepensioner (382/2001) som följer:

— — — — —
Lagen tillämpas på familjepensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Om förmånslåtaren vid sin död fick sådan pension på vilken bestämmelserna i 3 a § 1—8 mom. lagen om statens

pensioner inte tillämpats, skall denna lag inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.
— — — — —

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1187

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i en lag om ändring av 4 § lagen om ordnande av pensionsskydd i statliga anställningsförhållanden som varar kortare tid än en månad

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 maj 2001 om ändring av 4 § lagen om ordnande av pensionsskydd i statliga anställningsförhållanden som varar kortare tid än en månad (383/2001) som följer:

Lagen tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon genom

ansökan som blivit anhängig efter ikraftträdandet ansöker om ny pension eller fortsatt utbetalning av tidigare beviljad pension. Lagen tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1188

L a g**om ändring av lagen om kommunala pensioner**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 juni 2003 om kommunala pensioner (549/2003) 4 § 4—10 punkten, 12 § 1 mom. 3 punkten, 71 § 3 mom., 73 § 1 mom., 103—106 §, 127 § 2 mom., 136 § 1 mom., 153 § 3 mom. och 160 § 1 och 2 mom. samt
fogas till 4 § nya 11—14 punkter och till 107 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 §

Allmänna definitioner

I denna lag avses med

4) pensionslagar för den offentliga sektorn denna pensionslag och lagar som nämns i 8 § 4 mom. 4, 7 och 8 punkten lagen om pension för arbetstagare och familjepensionslagar som motsvarar dessa lagar,

5) pensionslagar för den privata sektorn lagar som nämns i 8 § 4 mom. 1 och 2 samt 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare,

6) arbetspension pensioner enligt en arbetspensionslag,

7) heleffektiv pension en pension som har fastställts med beaktande av den tid som återstår tills åldern för ålderspension uppnås eller motsvarande inkomst,

8) återstående tid tiden mellan pensionsfallet och uppnåendet av åldern för ålderspension,

9) pensionslön den pensionsgrundande lön som bestäms för varje anställning,

10) penningbelopp motsvarande indextal summor som justeras vid ingången av januari varje år enligt det indextal som fastställs för tillämpningen av den första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare,

11) förmånslåtare en person efter vilken familjepension enligt denna lag betalas,

12) förmånstagare en person som har rätt till familjepension enligt denna lag,

13) pensionsanstalter inom den offentliga sektorn kommunala pensionsanstalten, statskontoret, evangelisk-lutherska kyrkans centralfond och Folkpensionsanstalten i egenkap av den som sköter pensionerna för dess anställda, samt

14) pensionsanstalter inom den privata sektorn pensionsanstalter som sköter pensionsskyddet enligt pensionslagarna för den privata sektorn.

12 §

Särskild ålder för ålderspension

En anställd har rätt till ålderspension enligt denna lag om han eller hon före 65 års ålder

har fått ålderspension som för tiden före den 1 januari 1995 med tillämpning av 10 § 2 mom. lagen om statens pensioner (280/1966) eller motsvarande bestämmelser har fastställts med stöd av

 3) 13 § lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001),

71 §

Uträkning av pensionslönen i vissa särskilda situationer

 Om anställningen har avbrutits automatiskt, anses den ändå vid tillämpningen av 70 § ha fortgått oavbrutet, om pensionens belopp före samordningen enligt 76 § blir större när det räknas ut på detta sätt. Om anställningen har avbrutits automatiskt, räknas det år då anställningen efter avbrytandet avslutas inte till urvalsåren för pensionslönen.

73 §

Pensionslön enligt prövning

Om det av den anställdes eller förmånstägarens uppgifter framgår att pensionslönen av den anställdes eller förmånslåtarens anställning, av något undantagsskäl som yppat sig högst tio år före pensionsfallet, är lägre än hans eller hennes i enlighet med 70 § justerade pensionslön i samma anställning, innan sådant skäl yppade sig, under så lång tid att den större lönen kan anses som stabiliserad, anses som pensionslön av denna anställning den genomsnittliga inkomst som han eller hon hade haft om nämnda skäl inte hade funnits. Förutsättningen är att nämnda omständighet har minst 20 procents inverkan på helhetspensionsskyddet.

103 §

Den sista pensionsanstaltens uppgifter

Om en anställd eller en förtroendevald har omfattats av pensionsskydd såväl enligt denna

lag som enligt en annan pensionslag för den offentliga sektorn eller en pensionslag för den privata sektorn och om han eller hon vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade en sådan anställning som omfattas av denna lag, skall den kommunala pensionsanstalten (*sista pensionsanstalt*)

1) ge en beslutssammanställning som upp- tar pensionsanstaltens beslut samt beslut av andra pensionsanstalter som sköter pensions- skydd enligt pensionslagarna för den offent- liga sektorn och enligt pensionslagarna för den privata sektorn och motsvarande famil- jepensionsskydd, och

2) sköta utbetalningen av de pensioner som avses i beslutssammanställningen och pen- sionsanstaltens övriga uppgifter i anslutning till pensionerna.

Om för den anställda eller den förtroende- valda vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade ordnats pensions- skydd i en annan pensionsanstalt inom den offentliga sektorn eller i en pensionsanstalt inom den privata sektorn, skall denna pen- sionsanstalt i egenskap av sista pensionsan- stalt sköta de uppgifter som avses i 1 mom. även i fråga om pensionsskyddet enligt denna lag.

104 §

Pensionsanstalten för återstående tid som sista pensionsanstalt

Om dock den återstående tiden eller mot- svarande inkomst beaktas på någon annan grund än den anställdes sista tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller företagarker- samhet när pensionens belopp räknas ut, är sista pensionsanstalt utan hinder av 103 § den pensionsanstalt inom den offentliga sektorn eller inom den privata sektorn där det pensionsskydd som gäller den återstående tiden eller motsvarande pensionsskydd har ordnats.

Om den återstående tiden eller motsvaran- de inkomst skall eller borde beaktas i fråga om pensioner både enligt denna lag och enligt andra pensionslagar för den offentliga sektorn eller enligt pensionslagarna för den privata sektorn när pensionsbeloppet räknas ut eller om ny pension beviljas efter en sådan pension, tillämpas inte vid behandlingen av

pensionen vad som i 103 § föreskrivs om sista pensionsanstalt. Detta förfarande tillämpas också när deltidspension beviljas samtidigt i enlighet med såväl denna lag som andra pensionslagar för den offentliga sektorn eller pensionslagar för den privata sektorn. På behandling av familjepension tillämpas dock vad som i 103 § bestäms om sista pensionsanstalt, trots att den återstående tiden eller motsvarande inkomst skall beaktas i pensioner såväl enligt denna lag som enligt andra pensionslagar för den offentliga sektorn eller enligt pensionslagarna för den privata sektorn när pensionsbeloppet för familjepension räknas ut.

105 §

Förhandlingsskyldighet

Om den kommunala pensionsanstalten i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i detta kapitel avgör rätten till invalidpension med stöd av 24 § 1 mom. 1 punkten eller om det är fråga om rätt till individuell förtidspension och om den anställdes månatliga pension från en i 10 d § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedd pensionsanstalt inom den privata sektorn är större än tre gånger det belopp som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare, skall den kommunala pensionsanstalten före beslutet begära att pensionsanstalten inom den privata sektorn ger en bedömning av pensionssökandens arbetsförmåga. Om den kommunala pensionsanstalten och pensionsanstalten inom den privata sektorn då är av olika åsikt om pensionssökandens arbetsförmåga, tillämpas inte på pensionsskydd enligt pensionslagarna för den privata sektorn vad som i 103 § 1 mom. bestäms om sista pensionsanstalt.

106 §

Utbetalande pensionsanstalt såsom sista pensionsanstalt

En pensionsanstalt inom den offentliga eller den privata sektorn som betalar pension eller avträdelsetöd betraktas som sista pensionsanstalt även när pensionstagaren beviljas annan ny pension än invalidpension. En

pensionsanstalt som betalar arbetslöshets- eller deltidspension betraktas dock som sista pensionsanstalt när pensionstagaren beviljas invalidpension, om inte något annat följer av 104 § 2 mom.

107 §

Närmare bestämmelser om sista pensionsanstalt

Pensionsanstalter inom arrangemanget med sista pensionsanstalt kan komma överens om att arrangemanget med sista pensionsanstalt skall iakttas även i de situationer som anges i 104 § 2 mom. och 106 §. Pensionssökanden skall underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

127 §

Betalning av pension till organ inom socialvården

Har kommunen eller samkommunen för en pensionsberättigad ordnat anstaltsvård eller omvårdnad på en institution eller familjevård, skall den kommunala pensionsanstalten på yrkande av kommunen eller samkommunen till kommunen eller samkommunen betala den pension som den pensionsberättigade har rätt till för den tid vården varar för användning så som avses i 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992).

136 §

Den sista pensionsanstaltens kostnader

Har den kommunala pensionsanstalten i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 7 kap. betalat ut pensioner enligt pensionslagar för andra delar av den offentliga sektorn eller enligt pensionslagar för den privata sektorn, skall den driva in dessa pensionskostnader jämte ränta senast under det kalenderår som följer på utbetalningsåret. I detta syfte kan också förskott tas ut. Pensionskostnaderna drivs in enligt vad pen-

sionskyddscentralen och pensionsanstalterna inom den offentliga sektorn närmare avtalar särskilt om saken.

153 §

Sökande av ändring

Angående sökande av ändring i en beslutssammanställning som den kommunala pensionsanstalten har givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 7 kap. samt behandlingen av besvärssärendet gäller vad som föreskrivs i detta kapitel. När den kommunala pensionsanstaltens beslut ingår i en beslutssammanställning som en annan pensionsanstalt givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 103 § 2 mom., söks ändring och behandlas besvärssärendet enligt vad som föreskrivs i en annan pensionslag för den offentliga sektorn eller i en pensionslag för den privata sektorn. I sådana fall skall pensionsanstalten inom den offentliga sektorn eller pensionsanstalten inom den privata sektorn, till den del besvären gäller pensionsskydd enligt denna lag, begära utlåtande om besvären av den kommunala pensionsanstalten. Utlåtande begärs inte om besvären enbart gäller bedömning av arbetsförmågan.

160 §

Sökande av ändring i beslutssammanställning

En besvärsskrift som gäller en beslutssammanställning som den kommunala pensions-

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

anstalten har givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 7 kap. skall tillställas den kommunala pensionsanstalten inom den tid som föreskrivs i 157 § 1 mom. Den kommunala pensionsanstalten skall begära utlåtande om besvären av någon annan pensionsanstalt inom den offentliga sektorn eller av en pensionsanstalt inom den privata sektorn till den del besvären gäller pensionsskydd som sköts av dessa. Gäller överklagandet av en beslutssammanställning enbart bedömning av arbetsförmågan, begärs utlåtande endast av pensionsanstalten inom den privata sektorn och endast om det är fråga om en situation som avses i 105 §.

Om samtliga pensionsanstalter vilkas beslut besvären gäller godkänner ändringssökandens yrkanden till den del de gäller ifrågasvarande pensionsanstalts beslut, skall den kommunala pensionsanstalten i egenskap av sista pensionsanstalt ge en ny, rättad beslutssammanställning. I en på detta sätt rättad beslutssammanställning får ändring sökas enligt denna lag. Om någon av ovan avsedda pensionsanstalter inte rättar sitt beslut så som ändringssökanden krävt, skall den kommunala pensionsanstalten inom 60 dagar från besvärstidens utgång tillställa den besvärinstans som avses i 159 § 3 mom. besvärsskriften samt de utlåtanden som har givits med anledning av den. Besvären över beslutssammanställningen behandlas då även till övriga delar enligt 159 § 3 och 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1189

L a g**om ändring av 1 § lagen om införande av lagen om kommunala pensioner**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 juni 2003 om införande av lagen om kommunala pensioner (550/2003)
1 § 2 mom. som följer:

1 §

Lagens 24 § 3 mom. tillämpas från den 1 januari 2004. Lagens 7 kap., andra och tredje satsen i andra meningen i 96 §, 115 § 4 mom., 120 § 4 mom., sista meningen i 121 § 1 mom., 136 §, 153 § 3 mom., 160 § och 161 § 3 mom. tillämpas på pensionsansökningar som anhängiggörs den 1 januari 2004 eller därefter. De bestämmelser som nämns i andra meningen i detta moment tillämpas dock inte, om pensionssökanden på grundval av eget tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan som blivit anhängig före den 1 januari 2004 har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för

arbetstagare (395/1961) och om han eller hon genom ansökan som blivit anhängig den 1 januari 2004 eller därefter ansöker om ny pension eller fortsatt utbetalning av tidigare beviljad pension. Dessa bestämmelser tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan bestämmelserna träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att bestämmelserna har trätt i kraft. Om förmånslåtare vid sin död fick sådan pension på vilken inte tillämpats de bestämmelser som nämns i andra meningen i detta moment, skall bestämmelserna inte heller tillämpas på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1190

Lag

om ändring av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan av den 20 maj 1966 (298/1966) 1 § 3 mom., 1 a § 2 mom., 4, 5 c och 5 d §, 7 § 1 och 2 mom., 7 a § 1—3 mom., 7 b § 1 och 3 mom., 7 c och 8 §, 8 a § 2 och 3 mom. samt 9—11 §,

av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1316/1995, 1 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 1372/1997, 5 c och 5 d §, 8 a § 2 och 3 mom. samt 10 § sådana de lyder i lag 1675/1993, 7 § 1 och 2 mom. och 7 a § 3 mom. sådana det lyder i lag 1233/1999, 7 a § 1 och 2 mom., 7 b § 1 och 3 mom. samt 7 c § sådana de lyder i lag 938/1996, 8 § sådan den lyder i lag 1004/1987, 9 § sådan den lyder i lag 112/1983 och 11 § sådan den lyder i lag 1042/1973, samt

fogas till lagen nya 5 e, 6 a och 6 b § samt till 7 §, sådan den lyder i nämnda lagar 938/1996 och 1233/1999, ett nytt 5 mom., till 7 a §, sådan den lyder i nämnda lagar 938/1996 och 1233/1999, nya 5—8 mom. och till 7 d §, sådan den lyder i nämnda lag 938/1996, ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 10 a—10 f § som följer:

1 §

Föreningar, andra sammanslutningar, stiftelser eller anstalter kan med kyrkans centralfond överenskomma om att denna lag skall tillämpas även i fråga om en sådan präst eller lektor som domkapitlet har berättigat att vara verksam såsom präst eller lektor i dess tjänst eller en sådan diakonissa som handhar en läraruppgift som huvudsyssla i en diakonissanstalt. Likaså kan med kyrkans centralfond överenskommas om de villkor på vilka denna lag skall tillämpas i fråga om en person som är anställd hos en mellankyrklig eller motsvarande organisation eller hos någon annan evangelisk-luthersk kyrka eller dess församling i arbete bland finländska utvandrare eller

som är eller under en tid av minst åtta år varit i missionsarbete utomlands.

1 a §

Återstående tid sammanräknas inte med de anställningsförhållanden som räknas som pensionsgrundande tid enligt denna paragraf. Om emellertid förmånstagaren inte på basis av ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller företagaverksamhet enligt någon lag eller pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare (395/1961) har rätt till heffektiv pension enligt 5 b § 2 mom. lagen om statens pensioner, skall återstående tid beaktas när pensionen enligt

denna lag bestäms. För att återstående tid skall beaktas krävs dock att förmånstagaren i anställningsförhållanden som berättigar till pension enligt denna paragraf under de 360 dagar som föregår pensionsfallet har förtjänat minst ett belopp som är tolv gånger så stort som det belopp som nämns i 2 § 1 mom. 4 punkten lagen om statens pensioner. Som pensionslön för den återstående tiden räknas de arbetsförtjänster som under nämnda 360 dagar har erhållits i de anställningsförhållanden som enligt denna paragraf berättigar till pension, dock så att nämnda arbetsförtjänster minskas på det sätt som avses i 7 a § lagen om statens pensioner och divideras med talet 12.

4 §

Kyrkans centralfond har rätt att av särskilda skäl förordna att till pensionstiden helt eller delvis skall hänföras den tid, under vilken en person efter fyllda 23 år innehaft även annan än i 1 § nämnd anställning.

5 c §

Om förmånstagaren har rätt att få sådan dagpenning, olycksfallspension, ersättning, ersättning för inkomstbortfall eller livränta som avses i 8 § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare, kan pension enligt denna lag utan hinder av 11 och 12 § lagen om statens pensioner betalas utan hänsyn till sagda förmån tills dess belopp slutligt avgjorts. Förmånstagarens rätt till nämnda förmån övergår till kyrkans centralfond till den del förmånen vid samordning hade minskat pensionen.

5 d §

Om förmånstagaren är minderårig eller om han eller hon på grund av sjukdom eller av annan orsak är oförmögen att själv söka pension och om han eller hon saknar vårdnadshavare eller för ändamålet förordnad god man, kan en av kyrkans centralfond godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen har hand om förmånstagaren, i egenskap av intressebevakare föra hans eller hennes talan i ett ärende som gäller pension enligt denna lag.

5 e §

Har en förmånstagare beviljats invalidpension retroaktivt och har arbetsgivaren för samma tid till honom eller henne betalat lön för sjukdomstiden, betalas pensionen för denna tid på ansökan till arbetsgivaren, likväl högst till det belopp som betalats i lön för samma tid. Invalidpensionen utbetalas inte till arbetsgivaren till den del den med stöd av 15 a § 4 mom. lagen om statens pensioner skall betalas till sjukförsäkringsfonden, och pensionen utbetalas inte heller till arbetsgivaren när denne med stöd av någon annan lag har fått ersättning för den lön som arbetsgivaren betalat för sjukdomstiden. Om förmånstagaren har beviljats rehabiliteringspenning eller invalidpension och därtill anslutet rehabiliteringstillägg och arbetsgivaren har betalat eller betalar förmånstagaren lön för samma tid, iaktas vid betalning av rehabiliteringspeng eller invalidpension och därtill anslutet rehabiliteringstillägg samma förfarande som ovan bestäms för betalning av invalidpension.

Har en förmånstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) eller utbildningsdagpenning enligt lagen om stödjande av arbetslösas frivilliga studier (1402/1997) för den tid för vilken honom eller henne beviljas pension retroaktivt, skall kyrkans centralfond på yrkande av arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning som har utbetalts för samma tid.

Har en förmånstagare tillfälligt fått av Folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) för den tid för vilken honom eller henne på grund av besvär som avses i 7 § 1 mom. beviljas pension retroaktivt, skall kyrkans centralfond betala den retroaktiva pensionen till Folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av pension som Folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. Förfarandet kan vara

detsamma, om förmånstagaren har fått pension enligt folkpensionslagen för den tid för vilken kyrkans centralfond i enlighet med 7 b § 3 mom. rättar eller i övrigt justerar beloppet av beviljad pension.

Har en förmånstagare fått utkomststöd i förskott enligt 23 § lagen om utkomststöd (1412/1997), betalas pension eller en del därav som beviljas retroaktivt för samma tid på anhållan av det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) till organet för att ersätta redan lämnat utkomststöd.

Om kommunen eller samkommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en förmånstagare, skall kyrkans centralfond på yrkande av kommunen eller samkommunen till kommunen eller samkommunen betala den pension som förmånstagaren har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård, för att användas på det sätt som 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) föreskriver.

Har en förmånstagare fått studiepenning, vuxenstudiepenning eller bostadstillägg enligt lagen om studiestöd (65/1994) för den tid för vilken honom eller henne retroaktivt beviljas annan pension än delinvalidpension, skall kyrkans centralfond på yrkande av Folkpensionsanstalten betala den retroaktiva pensionen till Folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av studiestöd som har utbetalts för samma tid.

I de fall som avses i 1—6 mom. utbetalas pensionen till arbetsgivaren, arbetslöshetskassan, Folkpensionsanstalten, det organ som avses i 4 mom. eller kommunen eller samkommunen, dock endast under förutsättning att meddelandet om utbetalning av pensionen har gjorts till kyrkans centralfond minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

6 a §

Om en förmånstagare har omfattats av pensionsskydd såväl enligt denna lag som enligt lagen om statens pensioner, lagen om kommunala pensioner (549/2003), lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001) (*pensionslagar för den offentliga sektorn*) eller enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1, 2 eller 10—13 punkten lagen om pension för ar-

betstagare (*pensionslagar för den privata sektorn*) och om han eller hon vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade sådan anställning som omfattas av denna lag, skall kyrkans centralfond i egenskap av sista pensionsanstalt

1) ge en beslutssammanställning som upp- tar kyrkans centralfonds beslut och beslut av andra pensionsanstalter (*pensionsanstalter inom den offentliga sektorn*) som sköter pensionsskydd enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn och motsvarande familjepensionsskydd samt pensionsanstalter enligt 10 d § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare (*pensionsanstalter inom den privata sektorn*) som sköter pensionsskydd enligt pensionslagarna för den privata sektorn och motsvarande familjepensionsskydd, och

2) sköta utbetalningen av pensioner som avses i beslutssammanställningen och pensionsanstaltens övriga uppgifter i anslutning till pensionerna.

Om förmånstagarens pensionsskydd vid tidpunkten för pensionsfallet eller därförinnan senast hade ordnats i statskontoret, i den kommunala pensionsanstalten, i Folkpensionsanstalten eller i en pensionsanstalt inom den privata sektorn, skall denna pensionsanstalt i egenskap av sista pensionsanstalt sköta de uppgifter som avses i 1 mom. även i fråga om pensionsskyddet enligt denna lag.

Dock gäller att om den till pension berättigande tiden mellan pensionsfallet och pensionsåldern (*återstående tid*) eller motsvarande förtjänst beaktas på någon annan grund än arbetstagarens sista arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet när pensionens belopp räknas ut, är sista pensionsanstalt utan hinder av 1 och 2 mom. den pensionsanstalt inom den offentliga eller den privata sektorn där pensionsskyddet för den återstående tiden eller motsvarande pensionsskydd har ordnats.

Om kyrkans centralfond i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 1 mom. avgör rätten till invalidpension med stöd av 9 § 1 mom. a- eller b-punkten lagen om statens pensioner eller om det är fråga om rätt till individuell förtidspension och om den månatliga pensionen från en pensionsanstalt inom den privata sektorn är större än tre gånger det belopp som avses i 1 § 1 mom. 2

punkten lagen om pension för arbetstagare, skall kyrkans centralfond före beslutet begära att pensionsanstalten inom den privata sektorn ger en bedömning av pensions sökandens arbetsförmåga. Om kyrkans centralfond och pensionsanstalten inom den privata sektorn då är av olika åsikt om pensions sökandens arbetsförmåga, tillämpas inte 1 mom. på pensionskydd enligt pensionslagarna för den privata sektorn.

En pensionsanstalt inom den offentliga eller den privata sektorn som betalar pension eller avträdelsetöd betraktas som sista pensionsanstalt även när pensionstagaren beviljas annan ny pension än invalidpension. En pensionsanstalt som betalar arbetslöshets- eller deltidspension betraktas dock som sista pensionsanstalt när pensionstagaren beviljas invalidpension, om inte något annat följer av 6 mom.

Om den återstående tiden eller motsvarande förtjänst skall eller borde beaktas i pensioner både enligt denna lag och enligt andra pensionslagar för den offentliga sektorn eller pensionslagar för den privata sektorn eller om ny pension beviljas efter en sådan pension, tillämpas inte vid behandlingen av pensionen vad som i 1—4 mom. föreskrivs om sista pensionsanstalt. Detta förfarande tillämpas också när deltidspension beviljas samtidigt i enlighet med såväl denna lag som andra pensionslagar för den offentliga sektorn eller pensionslagar för den privata sektorn. På behandling av familjepension tillämpas dock vad som i 1—4 mom. bestäms om sista pensionsanstalt, trots att den återstående tiden eller motsvarande förtjänst skall beaktas i pensioner både enligt pensionslagarna för den privata sektorn och enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn när pensionsbeloppet för familjepension räknas ut.

Pensionsanstalter inom arrangemanget med sista pensionsanstalt kan komma överens om att principen om sista pensionsanstalt skall iaktas även i de situationer som avses i 5 och 6 mom. Pensionssökanden skall då underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

Närmare bestämmelser om sista pensionsanstalt och dess uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om det är oklart vilken pensionsanstalt

som enligt denna paragraf och enligt den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den är behörig att handlägga pensionsansökan, avgörs ärendet på pensionsanstaltens begäran av pensionskyddscentralen. Ändring får inte sökas särskilt i pensionskyddscentralens beslut i ett sådant ärende.

6 b §

Har kyrkans centralfond i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 6 a § 1 mom. betalt ut pensioner eller familjepensioner enligt en pensionslag för den privata sektorn, lagen om statens pensioner, lagen om kommunala pensioner eller 13 § lagen om Folkpensionsanstalten, skall den driva in dessa pensionskostnader jämte ränta senast under det kalenderår som följer på utbetalningsåret. I detta syfte kan också förskott tas ut. Pensionskostnaderna drivs in enligt vad pensionskyddscentralen, statskontoret, den kommunala pensionsanstalten, Folkpensionsanstalten och kyrkans centralfond närmare avtalar särskilt om saken.

Om en pensionsanstalt som avses i 6 a § 2 mom. i egenskap av sista pensionsanstalt har betalat ut pension enligt denna lag, skall den få ersättning för dessa pensionskostnader jämte ränta enligt vad som bestäms i 1 mom.

7 §

Ändring i beslut av kyrkans centralfond i pensionsärenden söks genom besvär hos statens pensionsnämnd. I ett beslut genom vilket förhandsbesked som avses i 22 § lagen om statens pensioner har förvägrats får ändring inte sökas. I pensionsnämndens beslut söks ändring genom besvär hos försäkringsdomstolen. Besvär rätt har pensions sökande eller pensionstagare och pensionsombudet. I försäkringsdomstolens beslut får ändring inte sökas.

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet av beslutet. Beslut av kyrkans centralfond och statens pensionsnämnd får delges part och pensionsombudet med posten. Om inte något annat visas i samband med besvären, anses ändringssökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress som han eller hon uppgivit.

— — — — —

Angående sökande av ändring i en beslutssammanställning som kyrkans centralfond har givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 6 a § 1 mom. samt behandlingen av besvärshandling gällande vad som föreskrivs i denna paragraf och i 7 a § 5—8 mom. När kyrkans centralfonds beslut ingår i en beslutssammanställning som en annan pensionsanstalt givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 6 a § 2 mom., söks ändring och behandlas besvärshandling enligt vad som föreskrivs i lagen om statens pensioner, lagen om kommunala pensioner, 13 § lagen om Folkpensionsanstalten eller i en pensionslag för den privata sektorn. I sådana fall skall statskontoret, den kommunala pensionsanstalten, Folkpensionsanstalten eller pensionsanstalten inom den privata sektorn, till den del besvärerna gäller pensionskydd enligt denna lag, begära utlåtande om besvärerna av kyrkans centralfond. Utlåtande begärs inte om besvärerna enbart gäller bedömning av arbetsförmågan.

7 a §

I ärenden som avses i 7 § 1 mom. skall en part tillställa kyrkans centralfond sin besvärsskrift inom den tid som föreskrivs i 7 § 2 mom.

Om kyrkans centralfond till alla delar godkänner de yrkanden som framförs i besvärerna, skall den ge ett rättelsebeslut i ärendet. Ändring i rättelsebeslutet får sökas så som bestäms i 7 §.

Om kyrkans centralfond inte kan rätta det överklagade beslutet så som nämns i 2 mom., skall den inom 30 dagar efter besvärstidens utgång tillställa statens pensionsnämnd eller, om besvärerna gäller ett beslut av statens pensionsnämnd, försäkringsdomstolen besvärsskriften och sitt utlåtande. Kyrkans centralfond kan då genom ett interimistiskt beslut rätta sitt tidigare beslut till den del den godkänner de yrkanden som anförs i besvärerna. Om besvärerna redan har tillställts besvärinstansen, skall kyrkans centralfond genast underrätta denna om det interimistiska beslutet. Ändring får inte sökas i ett interimistiskt beslut.

— — — — —
En besvärsskrift som gäller en beslutssammanställning som kyrkans centralfond har

givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 6 a § 1 mom. skall tillställas kyrkans centralfond inom den tid som föreskrivs i 7 § 2 mom. Kyrkans centralfond skall begära utlåtande om besvärerna av pensionsanstalten inom den privata sektorn eller statskontoret, den kommunala pensionsanstalten eller Folkpensionsanstalten till den del besvärerna gäller pensionskydd som sköts av dessa. Gäller överklagandet av en beslutssammanställning enbart bedömning av arbetsförmågan, begärs utlåtande bara om det är fråga om en situation som avses i 6 a § 4 mom.

Om samtliga pensionsanstalter vilkas beslut besvärerna gäller godkänner ändringssökandens yrkanden till den del de gäller ifrågasvarande pensionsanstalts beslut, skall kyrkans centralfond i egenskap av sista pensionsanstalt ge en ny, rättad beslutssammanställning. I en på detta sätt rättad beslutssammanställning får ändring sökas enligt denna lag. Om någon av ovan avsedda pensionsanstalter inte rättar sitt beslut så som ändringssökanden krävt, skall kyrkans centralfond inom 60 dagar från besvärstidens utgång tillställa den besvärinstans som avses i 3 mom. besvärsskriften samt de utlåtanden som givits med anledning av den. Besvärerna över beslutssammanställningen behandlas då även till övriga delar enligt 3 och 4 mom.

Gäller besvär över beslutssammanställningen enbart bedömning av arbetsförmågan och godkänner kyrkans centralfond i egenskap av sista pensionsanstalt de yrkanden som framförts i den besvärsskrift som tillställts den, skall den ge en ny, rättad beslutssammanställning. Om den inte rättar beslutssammanställningen, tillämpas det förfarande som föreskrivs i 3 och 4 mom. Är det fråga om en situation som avses i 6 a § 4 mom. och godkänner pensionsanstalten inom den privata sektorn inte ändringssökandens yrkanden, skall kyrkans centralfond hänskjuta besvärerna till den del de gäller beslut av pensionsanstalten inom den privata sektorn till den pensionsnämnd som avses i 20 § lagen om pension för arbetstagare, och i fråga om besvärerna iaktas det förfarande som föreskrivs i 21 och 21 a § lagen om pension för arbetstagare.

När ett ärende som gäller besvär över en

beslutssammanställning behandlas i statens pensionsnämnd eller försäkringsdomstolen eller när det är fråga om att till förmån för pensionstagaren undanröja eller rätta en beslutssammanställning som vunnit laga kraft eller när det i beslutssammanställningen förekommer ett sådant fel som avses i 50 eller 51 § förvaltningslagen (434/2003) skall denna lag och förvaltningslagen tillämpas, om inte något annat föreskrivs i lagen om försäkringsdomstolen (132/2003).

7 b §

Grundar sig ett lagakraftvunnet beslut om pension på felaktig eller bristfällig utredning eller är det uppenbart inte lagenligt, kan försäkringsdomstolen på framställning av kyrkans centralfond eller på ansökan av den som ärendet berör, efter att ha hört andra parter, undanröja beslutet och ta upp eller förordna beslutet till ny behandling. Efter att ha gjort nämnda framställning kan kyrkans centralfond, till dess ärendet avgjorts på nytt, tillfälligt inställa utbetalningen av pensionen eller utbetala pensionen i överensstämmelse med framställningen.

Om det är fråga om beviljande av förvägrad förmån eller ökning av beviljad förmån kan kyrkans centralfond utan hinder av det tidigare beslutet behandla ärendet på nytt.

7 c §

Ett lagakraftvunnet beslut av kyrkans centralfond och statens pensionsnämnd om återkrav av en förmån kan verkställas så som en lagakraftvunnen dom i tvistemål.

Vad som bestäms ovan i denna paragraf gäller även beslutssammanställningar som kyrkans centralfond givit i egenskap av sista pensionsanstalt enligt 6 a § 1 mom.

7 d §

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också när kyrkans centralfond i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 6 a § 1 mom. utan grund har betalt ut förmåner enligt denna lag. Till den del kyrkans centralfond utan grund har betalt ut förmåner enligt lagen om statens pensioner, lagen om kommunala pensioner, 13 § lagen om Folk-

pensionsanstalten eller enligt pensionslagar för den privata sektorn, fattas återkravsbeslutet av de pensionsanstalter som sköter förmånerna enligt vad som föreskrivs i dessa lagar. Kyrkans centralfond skall dock i egenskap av sista pensionsanstalt ge en beslutssammanställning över de förmåner som återkrävs samt återkräva beloppet. Om kyrkans centralfond sköter återkravet genom kvittning, skall 1 mom. tillämpas och såsom den pensionspost som avses där betraktas det sammanlagda beloppet av de pensionsposter som kyrkans centralfond i egenskap av sista pensionsanstalt skall betala.

8 §

För pensionsskyddet enligt denna lag skall varje evangelisk-luthersk församling till kyrkans centralfond betala en i 22 kap. 8 § 2 punkten kyrkolagen (1054/1993) föreskriven pensionsavgift.

Kyrkomötet fastställer de grunder enligt vilka en i 1 § 3 mom. angiven förening, annan sammanslutning, stiftelse eller anstalt är skyldig att delta i kostnaderna för pensionsskyddet enligt denna lag. Kyrkans centralfond har rätt att besluta om huruvida ersättning skall betalas till kyrkans centralfond för pensionsskydd för den som är anställd hos en mellankyrklig eller motsvarande organisation eller som är anställd hos en annan evangelisk-luthersk kyrka eller dess församling för arbete bland invandrare, samt om ersättnings storlek.

8 a §

Arbetsgivaren innehåller i samband med löneutbetalningen arbetstagares pensionsavgift av den lön till den anställda som avses i 13 § 1 mom. 1 punkten lagen om förskotts-
uppbörd (1118/1996) eller 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet samt redovisar pensionsavgiften till kyrkans centralfond så som kyrkans centralfond bestämmer.

Personer som omfattas av lagens tillämpningsområde kan yrka rättelse av arbetstagares pensionsavgift hos kyrkans centralfond. Vid sökande av ändring i ett beslut som gäller rättelseyrkande iakttas denna lag.

9 §

Utnämns en pensionstagare till tjänst eller befattning hos staten, en kommun, en samkommun, kyrkan, dess församling, kyrklig samfällighet eller församlingsförbund eller förordnas han eller hon att sköta sådan tjänst eller befattning eller anställs pensionstagaren i arbetsavtalsförhållande till här nämnt samfund, bestämmer kyrkans centralfond hurvida innehållning med anledning härav skall verkställas på hans eller hennes pension och i så fall till vilket belopp.

10 §

Kyrkans centralfond och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter

1) av en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring, av myndigheter och andra instanser på vilka tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och av privata arbetsgivare få de uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ett ärende som gäller ordnande av pensionsskydd eller ett anhängigt pensions- eller förmånsärende eller som i övrigt är nödvändiga vid utförandet av uppdrag enligt denna lag eller överenskommelser om social trygghet som är bindande för Finland eller som föreskrivits i andra internationella rättsakter om social trygghet,

2) av läkare och andra yrkesutbildade personer som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) och av sådana verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården som avses i 2 § 4 punkten lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) samt av den som verkställer rehabilitering och av andra verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården, socialserviceproducenter eller vårdinrättningar på begäran få utlåtanden och övriga nödvändiga uppgifter om den pensions- eller förmånssökandes journalhandlingar, rehabilitering, hälsotillstånd, vård och arbetsförmåga, om sökanden inte själv lämnar dessa uppgifter.

Kyrkans centralfond och besvärinstansen har rätt att få uppgifterna enligt 1 mom. avgiftsfritt. En yrkesutbildad person som avses i lagen om yrkesutbildade personer

inom hälso- och sjukvården har dock rätt att få skälig ersättning för utlåtanden som ges på basis av den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 1 mom. 2 punkten.

10 a §

Den som ansöker om pension är skyldig att lämna kyrkans centralfond de uppgifter som är nödvändiga för behandlingen och avgörandet av pensionsärendet.

Den som får invalidpension är skyldig att underrätta kyrkans centralfond om att han eller hon återfått arbetsförmågan och att rehabiliteringen avbrutits samt den som får individuell förtidspension som beviljats som invalidpension att han eller hon börjar förvärvsarbete.

Den som får arbetslöshetspension är skyldig att underrätta kyrkans centralfond om

1) sin vistelse utomlands eller något annat liknande skäl till att han eller hon inte kan ta emot arbete,

2) att han eller hon börjar förvärvsarbete och att förvärvsinkomsten motsvarar minst det belopp som nämns i 18 a § 1 mom. 2 punkten lagen om statens pensioner, samt

3) att han eller hon vägrar ta emot ett av arbeidskraftsmyndigheten anvisat i 9 a § 1 mom. 3 punkten lagen om statens pensioner angivet fortlöpande arbete som varar minst en månad.

Den som får deltidspension är skyldig att underrätta kyrkans centralfond om

1) förändringar i sina arbetstidsarrangemang, om de inverkar på inkomsterna,

2) andra än allmänna löneförhöjningar,

3) att ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller företagsverksamhet upphör eller att ett nytt förhållande eller ny verksamhet inleds,

4) längre än sex veckors oavbruten frånvaro från arbetet,

5) förändringar i företagsverksamheten, samt

6) att en ny arbetspension börjar löpa.

Den som får efterlevandepension enligt lagen om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan (258/1970) är skyldig att underrätta kyrkans centralfond om han eller hon har ingått äktenskap. Om ett barn som får barnpension enligt lagen om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska

kyrkan ges som adoptivbarn till någon annan än förmånslåtarens efterlevande make eller dennes make, är barnets adoptivföräldrar skyldiga att underrätta kyrkans centralfond om adoptionen.

Oberoende av pensionstagarens underrättelseskyldighet enligt 2—5 mom. kan kyrkans centralfond kräva en utredning av pensionstagaren angående omständigheter som nämns i 2—5 mom. samt om andra liknande omständigheter som påverkar pensionens belopp och pensionsrätten, om det finns skäl att misstänka att det har skett förändringar i dessa omständigheter. Har pensionstagaren inte tillställt kyrkans centralfond dessa utredningar inom en av kyrkans centralfond utsatt skälig tid, kan ärendet avgöras på basis av tillgängliga uppgifter.

10 b §

Arbetsgivaren är skyldig att åtminstone en gång var fjärde månad meddela kyrkans centralfond namn, personbeteckning, datum för inledande och avslutande av anställningen, uppgifter om löner och arvoden samt uppgifter om tjänstgöringstider och avbrott i fråga om förmånstagare som omfattas av denna lag. Dessutom är arbetsgivaren skyldig att lämna kyrkans centralfond uppgifter om löner och arvoden för de ovan nämnda anställningar som fortgår vid kalenderårets slut samt övriga uppgifter som gäller förmånstagarnas pensionsrätt och arbetsgivarens betalningsskyldighet. Om arbetsgivaren underlåter att meddela kyrkans centralfond de ovan avsedda uppgifterna eller meddelar dem senare än vad som förutsätts i de föreskrifter som kyrkans centralfond utfärdat med stöd av 5 mom. kan det bestämmas att den pensionsavgift som avses i 8 § skall betalas med skälig förhöjning, dock till högst det dubbla beloppet.

Utöver det som bestäms i 1 mom. är arbetsgivaren skyldig att på begäran lämna kyrkans centralfond och en besvärinstans som avses i denna lag de uppgifter om en av denna lag omfattad förmånstagares arbete och arbetsförhållanden samt övriga motsvarande uppgifter som kan erhållas av arbetsgivaren och som är nödvändiga för ordnande av pensionsskyddet och för avgörandet av ett anhängigt pensions- eller förmånsärende eller

som i övrigt är nödvändiga vid verkställigheten av uppdrag enligt denna lag.

Då arbetsgivaren ombes lämna uppgifter som behövs för behandlingen av pensions-sökandens pensions- eller rehabiliterings-ärende, får till arbetsgivaren utan förmånstagarens samtycke meddelas endast de sekretessbelagda uppgifter om förmånstagaren som är nödvändiga för att precisera de uppgifter som behövs vid beslutsfattandet i de nämnda ärendena.

Kyrkans centralfond har rätt att i arbetsgivarens handlingar granska riktigheten av de uppgifter som avses i 1 och 2 mom.

Kyrkans centralfond för register över de uppgifter som den får med stöd av denna paragraf och 10 § och som påverkar rätten till pension för förmånstagare som omfattas av denna lag. Kyrkans centralfond har rätt att utfärda föreskrifter för arbetsgivarna om när och i vilken form uppgifterna skall lämnas till kyrkans centralfond.

10 c §

Kyrkans centralfond har rätt att, utan hinder av den sekretess som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, för arbetsgivarens bokföring och för fastställandet av sådana avgifter enligt 22 kap. 8 § 4 punkten kyrkolagen som orsakas av förmåner beviljade enligt denna lag lämna uppgifter om en förmån enligt denna lag som pensionstagaren beviljats och om dess belopp samt för ovan nämnda ändamål också lämna övriga nödvändiga uppgifter till den arbetsgivare hos vilken den som erhållit förmånen är anställd eller på basis av vars anställning arbetsgivarens avgift bestäms. Kyrkans centralfond har också rätt att meddela den arbetsgivare från vars tjänst en förmånstagare avgår med pension den beviljade pensionens art samt tidpunkten för pensionens början och slut för att arbetsgivaren skall kunna avsluta anställningen.

10 d §

Utöver det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har kyrkans centralfond rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter,

lämna uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till vederbörande myndighet och organ får utlämnas uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt en överenskommelse om social trygghet som är bindande för Finland eller en internationell rättsakt om social trygghet,

2) till pensionskyddscentralen och de pensionsanstalter som sköter verkställandet av i 8 § 4 mom. 1—5, 7 och 9—13 punkten lagen om pension för arbetstagare nämnda lagar och pensionsstadgor och som med stöd av lag har rätt att få dessa uppgifter av arbetsgivaren, av en instans som nämns i 10 § eller av pensionskyddscentralen får utlämnas uppgifter som kyrkans centralfond fått med stöd av 10 och 10 b §,

3) uppgifter om pension, pensionsrätt eller försäkring som erhållits från pensionskyddscentralen eller en pensionsanstalt som sköter verkställandet av i 8 § 4 mom. 1—5, 7 och 9—13 punkten lagen om pension för arbetstagare nämnda lagar och pensionsstadgor får utlämnas till Folkpensionsanstalten eller en annan sådan mottagare som har rätt att få dessa uppgifter med stöd av lag,

4) till ett ministerium, skatteförvaltningen och anstalter eller sammanslutningar som har hand om det lagstadgade socialskyddssystemet och som administrerar socialskyddsförmåner som påverkas av en förmån enligt denna lag får i fråga om en person som erhållit en förmån enligt denna lag utlämnas personbeteckning och övriga identifieringsuppgifter, uppgifter om utbetalade förmåner, uppgifter om arbetsgivaren och andra härmed jämförbara uppgifter som är nödvändiga för samkörning av personuppgifter för att utreda brott och missbruk som riktar sig mot socialskyddet och för någon annan övervakningsåtgärd av engångsnatur, samt till polis- och åklagarmyndigheterna ovan nämnda uppgifter, som är nödvändiga för att utreda brott och väcka åtal; dock inte uppgifter om hälsotillståndet i situationer enligt detta lagrum eller uppgifter som avser att beskriva grunderna för en persons behov av socialvård,

5) till skatteförvaltningen får utlämnas de uppgifter som den behöver för uppfyllandet av den övervakningsskyldighet som föreskrivs i lagen om förskottsutbörd, om det

finns skäl att misstänka att arbetsgivaren inte har fullgjort sin innehållningsskyldighet,

6) till arbetstagarnas grupplivförsäkringspool, som med fullmakt av livförsäkrings- och olycksfallsförsäkringsbolagen sköter ersättningsverksamheten i fråga om arbetstagarnas grupplivförsäkring, och till lantbruksföretagarnas pensionsanstalt får, i fråga om förmånstagare som haft en anställning som omfattas av denna lag och som avlidit före 65 års ålder, utlämnas namn, personbeteckning, dödsdatum, uppgifter i anslutning till anställningar, förmånstagarnas namn och personbeteckningar samt övriga motsvarande uppgifter som behövs när det avgörs huruvida förutsättningarna för beviljande av grupplivförsäkringens försäkringssumma uppfylls, samt motsvarande uppgifter till statskontoret och den kommunala pensionsanstalten för behandling av ekonomiskt stöd motsvarande grupplivförsäkring.

Kyrkans centralfond skall i och för utlämnandet av sådana uppgifter som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten komma överens med pensionskyddscentralen och pensionsanstalterna om vad som får vidareutlämnas ur de uppgifter som avses ovan och till vem de får vidareutlämnas.

Innan uppgifter lämnas vidare med stöd av denna paragraf skall kyrkans centralfond försäkra sig om att den som mottar uppgifterna har rätt enligt lag att få de utlämnade uppgifterna av den som ursprungligen lämnade ut dem. Kyrkans centralfond ansvarar för att innehållet i de uppgifter som lämnas ut motsvarar de uppgifter som den fick av den som ursprungligen lämnade uppgifterna.

10 e §

Kyrkans centralfond har, utöver det som bestäms i 29 § 3 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, rätt att öppna en teknisk anslutning

1) för en sammanslutning eller inrättning som verkställer lagstadgad socialförsäkring till sådana uppgifter i sina personregister som sammanslutningen eller inrättningen med stöd av denna eller en annan lag har rätt att få för verkställigheten av sina uppgifter,

2) för myndigheter eller organ som nämns i 10 d § 1 mom. 1—3 och 6 punkten för utlämnande av uppgifter som avses i nämnda punkter,

3) för försäkringsbolag som idkar frivillig pensionsförsäkring som avses i 96 § inkomstskattelagen (1535/1992) till sådana uppgifter i sina register som är nödvändiga för att utreda avdrag i beskattningen på basis av frivillig pensionsförsäkringspremie.

Kyrkans centralfond har rätt att för en arbetsgivare öppna en teknisk anslutning för fullgörandet av den skyldighet att lämna uppgifter som avses i 10 b §. Kyrkans centralfond har rätt att också för pensions-skyddscentralen och andra pensionsanstalter öppna en teknisk anslutning för lämnandet av uppgifter till förmånstagaren själv om hans eller hennes pensionsskydd enligt denna lag.

En teknisk anslutning får dock öppnas för utlämnande av uppgifter som avses i 10 d § 1 mom. 2 och 3 punkten endast om därom kommits överens enligt 10 d § 2 mom.

Med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av denna paragraf får också hämtas sekretessbelagda uppgifter utan samtycke av den vars intressen sekretessen är avsedd att skydda. Om det dock är fråga om en teknisk anslutning som öppnats med stöd av 1 mom. 3 punkten, får med hjälp av den sökas sekretessbelagda personuppgifter endast med samtycke av personen i fråga.

Innan en teknisk anslutning öppnas skall den som begär uppgifter förete en utredning för den som öppnar anslutningen om att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

10 f §

Kyrkans centralfond skall på förhand på lämpligt sätt informera pensionssökanden om

var uppgifter om denne finns att få och vart uppgifterna i regel kan lämnas ut.

11 §

Kyrkans centralfond kan, då förutsättningar för erhållande av full ordinarie pension inte föreligger, av särskilda skäl inom ramen för ett av kyrkomötet för ändamålet fastställt anslag bevilja extra pension under förutsättning att sökandens utkomst är beroende av pensionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Denna lags 5 e, 6 a och 6 b §, 7 §:n 5 mom., 7 a § 5—8 mom., 7 c § 2 mom. och 7 d § 3 mom. tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft. Nämnade bestämmelser tillämpas dock inte på ansökningar som blir anhängiga efter det att lagen har trätt i kraft, om pensions-sökanden på grundval av eget arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller egen verksamhet som företagare får pension eller på basis av ansökan vilken blivit anhängig innan lagen trätt i kraft har rätt att få pension enligt en lag som nämns i 8 § 4 mom. 1—4, 7, 8 eller 10—13 punkten lagen om pension för arbetstagare och om han eller hon ansöker om ny pension eller fortsatt utbetalning av tidigare beviljad pension. De bestämmelser som nämns i första meningen tillämpas inte heller när pension som beviljats på ansökan vilken blivit anhängig innan lagen träder i kraft och som senare avbrutits börjar betalas på nytt efter det att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1191

L a g

om ändring av 1 och 3 § lagen om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 april 1970 om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan (258/1970) 1 § 3 mom. och 3 § 2 mom.,
av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1317/1995, som följer:

1 §

Föreningar, andra sammanslutningar, stiftelser eller anstalter kan med kyrkans centralfond överenskomma om att denna lag skall tillämpas även i fråga om en sådan präst eller lektor som domkapitlet har berättigat att vara verksam såsom präst eller lektor i dess tjänst eller en sådan diakonissa som handhar en läraruppgift som huvudsyssla i en diakonissanstalt. Likaså kan med kyrkans centralfond överenskommas om de villkor på vilka denna lag skall tillämpas i fråga om en person som är anställd hos en mellankyrklig eller motsvarande organisation eller hos någon annan

evangelisk-luthersk kyrka eller dess församling i arbete bland finländska utvandrare eller som är eller under en tid av minst åtta år varit i missionsarbete utomlands.

3 §

Beträffande familjepension skall också 4—8, 10, 10 a—10 f och 11 § pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan iakttas i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1192

L a g**om ändring av 7 och 13 § lagen om Folkpensionsanstalten**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 17 augusti 2001 om Folkpensionsanstalten (731/2001) 7 § 1 mom. 8 och 9 punkten samt 13 § som följer:

7 §

Styrelsens uppgifter

Styrelsen leder och utvecklar Folkpensionsanstaltens verksamhet. Styrelsen skall utöver annat

8) fastställa generaldirektörens och de övriga direktörernas löneförmåner och andra förmåner,

9) fastställa grunderna för tjänstemännens löner, arbetstid, semester och resekostnadsersättningar, samt

och lagen angående införande av lagen om statens familjepensioner (775/1968). Pensioner och familjepensioner som avses i detta moment beviljas av Folkpensionsanstalten, som också sköter pensionsanstaltens övriga uppgifter i anslutning till dessa pensioner. Vid behandling och sökande av ändring beträffande dessa pensionsärenden iakttas i övrigt i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om statens pensioner.

Utan hinder av 1 mom. tillämpas åldersgränsen 21 år i stället för den åldersgräns om 23 år som föreskrivs 5 § 1, 4 och 5 mom. samt 10 a § 2 och 3 mom. lagen om statens pensioner.

13 §

Pension och familjepension

Generaldirektörens, de övriga direktörernas och tjänstemännens rätt till pension och familjepension av Folkpensionsanstaltens medel bestäms enligt lagen om statens pensioner (280/1966), lagen angående införande av lagen om statens pensioner (281/1966), lagen om statens familjepensioner (774/1968)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
Vad som i lagen om statens pensioner och lagen om statens familjepensioner samt i lagen angående införande av lagen om statens pensioner och i lagen angående införande av lagen om statens familjepensioner bestäms om statskontoret samt om tjänste- och arbetsavtalsförhållanden gäller vid tillämpningen av denna lag även Folkpensionsanstalten och sådana anställningsförhållanden vid Folkpensionsanstalten som gäller före ikraftträdandet.

Bestämmelserna om lagen om statens pensioner och lagen om statens familjepensioner i de lagar som nämns i 2 mom. gäller vid tillämpningen av denna lag också Folkpensionsanstaltens pensionsstadga som fastställdes den 31 juli 1967 och Folkpensionsanstaltens familjepensionsstadga som fastställdes den 21 februari 1969 och som gällde före ikraftträdandet.

I stället för vad som i 4 och 7 § lagen angående införande av lagen om statens pensioner bestäms om valet av pensionskydd iakttas vid tillämpningen av denna lag 28 och 29 § i Folkpensionsanstaltens pensionsstadga som gällde före ikraftträdandet.

I stället för vad som i 2 § lagen angående införande av lagen om statens familjepensioner bestäms om förmånslätare och i 5 § 1 mom. i nämnda lag bestäms om tillämpningen

av lagen (696/1956) och förordningen (697/1956) om familjepension och begravningshjälp för statstjänstemän, iakttas vid tillämpningen av denna lag 27 § och 30 § 1 mom. i Folkpensionsanstaltens familjepensionsstadga som gällde före ikraftträdandet.

När en person i samband med överföring av Folkpensionsanstaltens uppgifter övergår från anställning hos Folkpensionsanstalten till en statlig anställning, bestäms pensionskyddet på basis av anställningen hos Folkpensionsanstalten på det sätt det skulle ha bestämts om han eller hon hade fortsatt att vara anställd hos Folkpensionsanstalten fram till pensionsfallet. Dessutom förutsätts att personen efter den övergång som avses ovan är i statens tjänst utan avbrott fram till pensionsfallet.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1193

L a g**om ändring av 59 a § folkpensionslagen**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 59 a § 1 mom., sådant det lyder
i lag 1595/1991, som följer:

59 a §
Pensionsansvarsfondens tillgångar utgör
täckning för det pensionsskydd för personalen
som grundar sig på ett anställningsförhållande
till pensionsanstalten. Av fondens medel
betalas pensionerna och familjepensionerna

enligt 13 § lagen om Folkpensionsanstalten
(731/2001).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1194

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om fortbildning för personalen inom hälsovården**

Given i Helsingfors den 15 december 2003

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 41 § folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/1972) och 10 § lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989), dessa lagrum sådana de lyder, 41 § folkhälsolagen i lag (992/2003) och 10 § lagen om specialiserad sjukvård i lag (993/2003), som följer:

1 §

Innehåll

Med fortbildning avses i denna förordning planenlig utbildning som grundar sig på befolkningens hälsomässiga behov och föränderlig vårdpraxis samt på en bedömning av behovet av fortbildning för personalen inom hälsovården. Avsikten med fortbildningen är att öka och upprätthålla arbetstagarnas yrkesskicklighet och kunnande samt att stöda verksamheten vid verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården och utvecklandet av den vid främjande av hälsa samt vid förebyggande och behandling av sjukdomar.

2 §

Förutsättningar för kvalitet

Fortbildningen skall grunda sig på en vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården uppgjord plan och dess innehåll skall stöda de mål som ställts upp för fortbildningen.

Undervisningsmetoderna för utbildningen skall vara lämpliga för målgruppen och de skall stöda syftet med utbildningen.

3 §

Fortbildningens omfattning

Omfattningen av den årliga fortbildningen

är beroende av längden på arbetstagarens grundutbildning, befattningsbeskrivning och ändringar i den, arbetets svårighetsgrad och behovet av yrkesmässig utveckling.

4 §

Organisering

Hälsovårdscentralen och samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt kan ordna fortbildning enligt 2 § som egen verksamhet eller skaffa den från en annan hälsovårdscentral, samkommun för ett sjukvårdsdistrikt eller annan arrangör av fortbildning. Vid ordnandet av fortbildningen bör man sträva till att den funktionella helheten inom folkhälsoarbetet och den specialiserade sjukvården beaktas.

Fortbildningen skall ordnas för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och övriga arbetstagare som deltar i hälso- och sjukvårdens verksamhet vid någon verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården.

5 §

Uppföljning

Verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården skall följa genomförandet av fortbildningen, deltagandet i utbildningen och de kostnader som föranleds härav med hjälp av personalutbildningsregister, personalrapport och uppföljning som gäller de anställdas fortbildning.

En riksomfattande uppföljning genomförs med hjälp av statistikuppgifter. Kommunala arbetsmarknadsverket samlar in statistikuppgifter för riksomfattande uppföljning med hjälp av verksamhetsenheternas uppföljningsuppgifter.

6 §

Utvärdering

Utvärderingen av fortbildningen skall vara sådan att den ger respons till dem som ordnar

Helsingfors den 15 december 2003

och deltar i utbildningen och till dem som utbildar. Utvärderingen skall stöda utvecklandet av fortbildningen.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringsråd *Marja-Liisa Partanen*

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1169—1194, 8 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663